

1° FEDERALE VOORBEREIDING EN AANPAK GROOTSCHALIGE GEZONDHEIDSCRISIS / 1° ANTICIPATION ET GESTION DE CRISE SANITAIRE DE GRANDE AMPLEUR AU NIVEAU FÉDÉRAL	
1.1	<u>Werd de GPI ooit betrokken in de uitwerking van de noodplanning rond het risico 'pandemie'? Bijvoorbeeld tijdens de opmaak van het pandemie plan in 2006 of tijdens de aanpassing van de plannen in 2009?</u> Uit de archieven blijkt dat de Federale Politie, meer bepaald de directie van de operaties inzake bestuurlijke politie (DAO), betrokken werd bij de totstandkoming van het pandemieplan alsook het noodplan vogelgriep. Vooraf bij de uitwerking van het noodplan vogelgriep blijkt de interactie tussen de dossierverantwoordelijken van politie en de toenmalige verantwoordelijken bij het crisiscentrum, goed verlopen te zijn.
1.2	<u>Heeft u deelgenomen aan de Pandemie noodplanoefening van grote omvang in 2009?</u> Dit kan niet met zekerheid bevestigd worden aangezien hier geen schriftelijk neerslag van is terug te vinden. Wel nam de dossierbeheerder noodplanning van de Federale Politie in 2006 deel aan een grote tweedaagse noodplanoefening (12/07/2006 – 13/07/2006). Aangezien de betrokken officier in 2009 nog steeds dossierbeheerder was, lijkt het aannemelijk dat hij toen ook aan de oefening heeft deelgenomen.
1.3	<u>Welke interne voorbereiding was er binnen de discipline 3 voor wat betreft een pandemie? Beschikt u over uitgewerkte Business Continuity Plannen?</u> De politie heeft de nodige maatregelen genomen om haar slagkracht en de realisatie van haar meest 'kritieke' of als 'essentieel beschouwde' opdrachten te garanderen. Daartoe hebben de verschillende entiteiten van politie de nodige Business Continuity Plans (BCP's) ontwikkeld en/of geactualiseerd Wat de <u>Federale Politie</u> betreft vond op 6 maart een vergadering plaats met alle leidinggevenden waarbij de opdracht werd gegeven om de bestaande Business Continuity Plans (BCP) te herzien en/of te actualiseren in het kader van deze pandemie.

	In een navolgende vergadering op 13 maart werd hierover een stand van zaken gegeven en methodologische verduidelijkingen aangebracht. Volgende leidende principes werden daarbij voorop gesteld: - Iedere dienst/directie moest haar meest 'kritieke' of als 'essentieel beschouwde' opdrachten bepalen; - De processen identificeren die met deze opdrachten verband houden en de stakeholders die nodig zijn voor de uitvoering ervan of tussen moeten komen bij onderbreking of verstoring; - Nagaan van de impact op de ter beschikking te stellen middelen of werkmodaliteiten. Deze BCP's van de Federale Politie werden gebundeld en dagelijks gemonitord doordat de activatie van een BCP moest aangemeld worden bij de Taskforce opdat er desgevallend tijdig kon worden ingegrepen door het voorzien van ondersteuning. Wat de <u>Lokale Politie</u> betreft werden de BCP's per politiezone eveneens intern bekeken en moesten eventuele problemen hierop ook onmiddellijk gemeld worden aan de Taskforce GPI. De zones die dit wensten konden beroep doen op methodologische ondersteuning van de Dirco's in hun arrondissement.
1.4	<u>Was het voor u op voorhand duidelijk welke rol de politie kon of moest spelen tijdens een pandemie?</u> In het kader van noodsituaties heeft de politie steeds de taak om in te staan voor het handhaven van de openbare orde. Wat deze taak dan in het kader van deze specifieke Covid-19 pandemie concreet zou inhouden was uiteraard nog onvoldoende duidelijk aan het begin van de uitbraak. In het algemeen bepalen de noodplannen de taken voor de verschillende disciplines. De taken voor de politie (discipline 3) staan bepaald in art 12 van Koninklijk Besluit van 16 februari 2006 betreffende de nood-en interventieplannen. In het kader van een nationale ramp (pandemie) blijven diezelfde taken van toepassing, alleen de beheersstructuur wijzigt (overschakeling naar fase 4) waarbij de nationale coördinatie gebeurt door de minister van Binnenlandse Zaken. De verschillende cellen die dan in plaats moeten worden gesteld, staan beschreven in het "KB van 31 januari 2003 tot vaststelling van het noodplan voor de crisisgebeurtenissen en -situaties die een coördinatie op of een beheer op nationaal niveau vereisen", en waren in die zin theoretisch gekend. De vijf disciplines zijn bekend met de crisiswerking zoals ze de voorbije jaren werd uitgeschreven en hebben hier veelvuldig op geoefend en deze reeds gebruikt voor crisissituaties op operationeel, gemeentelijk en provinciaal niveau.

1.5

Was er intern bij de politie een stock of een strategie betreffende het beheer of de aankoop van beschermingsmateriaal (maskers, handschoenen, desinfectiegel, ...)? Sinds wanneer beschikken alle politiediensten over voldoende beschermingsmateriaal? Werd dit federaal aangekocht of was het elke politiezone op zich?

Om het hoofd te kunnen bieden aan de groeiende vraag en het tekort aan bepaalde soorten beschermingsmiddelen die noodzakelijk zijn in het raam van de preventie van een Covid-19-besmetting, heeft de Geïntegreerde Politie in maart 2020 een strategie uitgewerkt inzake aankoop/verwerving, stockbeheer, verdeling en gebruik van de middelen. De beginselen van die strategieën werden vastgelegd door de Taskforce GPI.

Aankoop-/verwervingsstrategie

Iedere werkgever is verantwoordelijk voor de terbeschikkingstelling van de beschermingsmiddelen aan zijn personeel. Dit betekent dat de Federale Politie en alle Lokale Politiezones verantwoordelijk zijn voor de aankoop van die middelen met hun eigen budget.

Gelet op de bevoorradingsproblemen moest de aankoopstrategie aan de situatie worden aangepast (onbeschikbaarheid bij de gebruikelijke leveranciers, wereldwijde tekorten aan bepaalde grondstoffen ...). Bovendien leverden de opdrachtnemers van bepaalde overheidsopdrachten door de pandemie niet. Om hieraan iets te doen, koos de Geïntegreerde Politie voor een diversifiëring van de wijze van aankoop/verwerving. In dat verband werden de volgende initiatieven genomen:

- Kredietaanvraag door de Federale Politie bij de IGF om uiterst dringende aankopen te kunnen doen;
- Aanvraag door de Federale Politie van extra krediet toegekend via de interdepartementale provisie 'corona';
- Ontwikkeling van solidariteitsmechanismen voor de verdeling van de bij de Federale Politie beschikbare voorraden ten bate van heel de Geïntegreerde Politie (maskers);
- Uitschrijven van uiterst dringende overheidsopdrachten (handschoenen en vochtige doekjes);
- Aankoop door de Federale Politie en de politiezones via de kleine aankopen (chirurgische/FFP2-maskers en ontsmettingsmateriaal);
- Samenwerking met de Taskforce De Backer met het oog op de aankoop van mondmaskers voor de Geïntegreerde Politie. De Federale Politie speelde de rol van aankoopcentrale. Dit betekent dat de Lokale Politiezones die het wensten zich tegen betaling via de Federale Politie konden bevoorraden;
- Voorbereiding van opdrachten door de Federale Politie en de Lokale Politie voor de aankoop van maskers in afwachting van een nationale oplossing via de Taskforce De Backer;

- Dringende aankoop van de laatste voorraden die bij de leveranciers beschikbaar waren (wegwerpoveralls);
- Totstandbrenging van een synergie met Defensie en de civiele bescherming (stoffen maskers en alcoholgel);
- Initiatief binnen de Federale Politie en sommige Lokale Politiezones voor de vervaardiging van stoffen maskers.

Strategie voor stockbeheer:

Om het hoofd te bieden aan de schaarste, werd er vanaf het begin van de crisis voor gekozen het beheer van de middelen, zeker voor de middelen waaraan er een tekort was, zo veel mogelijk te centraliseren. De Directie van de logistiek van de Federale Politie (DRL) voerde een nauwkeurige en gecentraliseerde monitoring van het middelenbeheer uit.

Tussen de Lokale Politie en de Federale Politie werd voor de kritieke producten (individuele beschermingsmiddelen) een verdeelsleutel vastgelegd voor het stockbeheer.

Sommige zeer kritieke producten (maskers) werden in eerste instantie uit de bestelmodule gehaald om te garanderen dat het weinige aan beschikbare voorraad onder de eerstelijnsdiensten van de Geïntegreerde Politie werd verdeeld.

Gezien de verstoorde marktsituatie voor de meeste essentiële beschermingsproducten en -middelen werd een verscherpt controlemechanisme ingevoerd (normen, certificering ...). Dit moest de aankoop van producten garanderen die voldoen aan de kwaliteitsstandaarden die voor de veiligheid van de personeelsleden vereist zijn.

Verdelingsstrategie

Er werd een richtlijn uitgevaardigd met daarin de principes en nadere regels voor de verdeling van de middelen onder de entiteiten van de Geïntegreerde Politie. Er werd een tabel voor de opvolging van de verdelingen tussen de directies van de Federale Politie en de Lokale Politiezones ontwikkeld. Zo konden de verschillende leveringen worden georganiseerd.

De logistieke bestelmodule werd gebruikt voor de verdeling van een reeks kritieke producten (individuele beschermingselementen) met vaststelling van een verdeelsleutel voor de maximumhoeveelheid per directie. Dit om te vermijden dat enkele directies de voorraad zouden monopoliseren ten koste van de andere directies.

De beschermingsmiddelen werden in de provincies onder alle entiteiten van de Geïntegreerde Politie verdeeld. De Coördinatie- en steundirecties van de arrondissementen volgden die levering gecentraliseerd op.

Er ontstonden intern bij de Federale Politie ook oplossingen via de totstandkoming van collectieve 'Covid-kits' die in dringende gevallen aan de eerstelijnsentiteiten ter beschikking werden gesteld. Die manier van werken maakte het mogelijk het gebruik van de beschermingsmiddelen binnen de entiteiten van de Federale Politie te rationaliseren. De Lokale Politiezones namen gelijkaardige initiatieven, meestal gesteund door lokale besturen.

Strategie inzake het gebruik van de middelen

Om het hoofd te bieden aan de wereldwijde schaarste aan bepaalde beschermingsmiddelen, werden meerdere richtlijnen uitgevaardigd (20-03-2020 en 30-04-2020). Ze moesten een kader scheppen voor het gebruik van het 'individuele beschermingsmateriaal' en voor een zo goed mogelijk beheer van dit gebruik. Ze bevatten de voorzorgsmaatregelen, maar ook de maatregelen voor het gebruik en de regels voor het dragen ervan.

Op 27-03-2020 verscheen een richtlijn over het desinfecteren van lokalen, materiaal en uniformen. Daardoor was het mogelijk het gebruik van de ontsmettingsproducten te regelen.

Dankzij al die strategieën konden de politiediensten over het algemeen de producten aankopen die binnen de grenzen van de beschikbaarheden op de markt met hun behoeften overeenstemden.

Met uitzondering van de maskers en handgel waarbij de Geïntegreerde Politie in het begin van de crisis te maken had met een tekort. Wat de andere beschermingsmiddelen betreft, was er voor de politiediensten soms slechts een nipte voorraad aanwezig, zonder echt te kunnen spreken van een tekort (zie ook het antwoord op vraag 5.5).

Concreet:

- Wat de mondmaskers betreft, kon ondanks de schaarste vanaf 24 maart 2020 een oplossing worden gevonden voor de bevoorrading van de eerstelijnsentiteiten van de Geïntegreerde Politie via de beschikbare stocks bij de Federale Politie of lokale besturen. Dit was in afwachting van de duurzame oplossing via de Taskforce De Backer vanaf eind april 2020.
- Voor de alcoholgel kon vanaf 31 maart 2020 een oplossing worden gevonden via de civiele bescherming.

De impact van de schaarste op de politie was dus redelijk beperkt. Vanaf eind april beschikten alle personeelsleden van de politiediensten immers over de noodzakelijke beschermingsmiddelen.

2° INFORMATIE INTERNATIONAAL EN DERDE LANDEN DEC.2019-MAART 2020 / 2° INFORMATION INTERNATIONALE ET PAYS TIERS DÉC.2019-MARS 2020

Geen vragen/pas de questions

3° FEDERALE BESLISSINGEN EN MAATREGELEN DEC.2019-MAART 2020 / 3° DÉCISIONS ET MESURES FÉDÉRALES DÉC.2019-MARS 2020

3.1	<u>Wanneer werd u voor het eerst gecontacteerd door het Crisiscentrum of de gouverneurs om mee aan tafel te zitten?</u> De commissaris-generaal, als lid van de Nationale Veiligheidsraad werd voor het eerst op 9 maart uitgenodigd op een vergadering van Volksgezondheid waar een toelichting werd gegeven over de epidemiologische situatie. Hierna werd de Nationale Veiligheidsraad dringend samengeroepen op 10 en 12 maart 2020. Na afkondiging van een nationale lockdown vanaf 13 maart nam de commissaris-generaal in de daarop volgende dagen deel aan de eerste vergaderingen van het COFECO en de vergaderingen met de gouverneurs die door het crisiscentrum werden georganiseerd. Na de inplaatsstelling van de Taskforce GPI op 17 maart vaardigde de Taskforce een vertegenwoordiger af naar de vergaderingen COFECO en gouverneurs, ter vervanging van de commissaris-generaal die tot dan die rol had waargenomen. De Lokale Politie werd initieel niet betrokken, tot de commissaris-generaal het initiatief nam om hen als volwaardige partner te betrekken bij de NTF.
3.2	<u>Op welke moment kon men echt spreken van een sense of urgency, of was er vooral een gebrek hieraan in deze periode?</u> Wat de Federale Politie betreft werden de ontwikkelingen inzake het COVID-19 virus vanaf eind februari vanuit welzijnsoogpunt opgevolgd door de interne directie voor preventie en bescherming op het werk (CGWB), in samenspraak met de Algemene Directie van het Middelenbeheer en Informatie (DGR).

Vanuit deze directie werd op vrijdag **6 maart 2020** een informatievergadering georganiseerd voor de leidinggevenden van de Federale Politie en een eerste reeks maatregelen toegelicht:

- Zo werd gevraagd om bestaande BCP's te actualiseren of deze uit te werken in geval deze zouden ontbreken;
- Social distancing toegepast binnen de politionele leefwereld, zowel op administratief als operationeel vlak;
- Tevens werd één invalspunt gecreëerd (ContactCenter) waar leidinggevenden zieke medewerkers met COVID-verschijnselen moesten aanmelden en waar men tevens terecht kon met vragen over dit virus.

Op **10 en 12 maart** vond telkens een Nationale Veiligheidsraad plaats, waar de commissaris-generaal aan deelnam als lid van dit orgaan. Tijdens de Nationale Veiligheidsraad van 12 maart werden bijkomende beslissingen genomen en een nationale lockdown aangekondigd vanaf 13 maart. Het werd toen duidelijk dat de politie niet enkel beschermingsmaatregelen intern haar organisatie diende te nemen, maar ook bijkomende taken zou krijgen in de controle op de naleving van deze maatregelen. De sense of urgency werd vanaf toen helemaal duidelijk en het directiecomité van de Federale Politie koos er daarom voor om in een realtime management te voorzien, met een centraal en nationaal beheer van verschillende aspecten, in de vorm van een Taskforce die als opdrachten had:

- Een mogelijke epidemie structureel beheren;
- De informatie en documentatie centraliseren;
- Een eenvormige en gestructureerde procedure tot stand brengen;
- Middelen ter beschikking stellen van de personeelsleden en de leidinggevenden;
- Met één stem ten aanzien van de personeelsleden communiceren.

Gaandeweg werd ook de noodzaak gevoeld om deze TaskForce uit te breiden voor de gehele Geïntegreerde Politie om zo een goede afstemming tussen de verschillende entiteiten te verzekeren. Daarom werd ook de Vaste Commissie van de Lokale Politie uitgenodigd om hier deel van uit te maken.

De Taskforce Geïntegreerde Politie (TF GPI) kwam op die manier een eerste maal samen op **16 maart** en bekrachtigde haar samenstelling en werking met de dienstnota CG-2020/1441 op 17 maart. Sindsdien kwam zij dagelijks samen tijdens de eerste weken van de pandemie.

3.3	<u>Was het duidelijk wat uw opdrachten en verantwoordelijkheden waren in deze aanloop naar het federaal crisisbeheer? Wat waren die? Waren er voldoende middelen en personeel voorhanden om deze uit te voeren?</u> Zie reeds antwoorden 1.4, 1.5 en 3.5
3.4	<u>Welke stappen heeft u intern in uw organisatie genomen in deze fase van 'vooralarm'?</u> Zie antwoord vraag 3.2
3.5	<u>Wat was uw inschatting van de situatie op dat ogenblik? Had u een ophijsting van opdrachten die uw dienst kon uitvoeren als hulp in de strijd tegen het virus?</u> Het werd vrij snel duidelijk dat de politie zou instaan voor de controle van de handhaving van de maatregelen, opgelegd door de Nationale Veiligheidsraad. Maar op voorhand kon niet ingeschat worden wat dit dan precies zou inhouden en in welke mate deze beslag zouden leggen op de politionele capaciteit. Nu achteraf kan uiteraard wel een overzicht gegeven worden van de bijkomende opdrachten inzake handhaving van de maatregelen Covid-19 die aan politie werden toegewezen. Het betreft volgende opdrachten: • controle op de naleving van het samenscholingsverbod; • controle op niet-essentiële verplaatsingen, inclusief aan de grensovergangen; • controle op de naleving van regels van social distancing; • controle op de sluiting van niet-essentiële handelszaken, restaurants en horeca-aangelegenheden; • controle op het verplicht dragen van een mondkapje op het openbaar vervoer en in de stations; • controle op afsteken vuurwerk; • controle op naleven avondklok; • controle op vakantiegangers door het kunnen voorleggen van een ingevuld PLF-formulier voor inwoners of een negatief testresultaat voor buitenlanders; • beveiliging van opslagplaatsen en vervoer vaccins.

	Dit takenpakket is evolutief. Er kunnen nog steeds taken bijkomen die moeilijk kunnen voorzien of ingepland worden, zoals recent de beveiliging van de vaccintransporten.
3.6	<u>Heeft u zelf aan de overheid (crisiscentrum / min Biza / gouverneurs ?) aanbod gedaan van hoe de GPI kon helpen in deze crisis?</u> Het crisiscentrum werd geïnformeerd dat de politie zich zou organiseren op een geïntegreerde manier door de oprichting van een Taskforce waarbij een gemandateerde vertegenwoordiger van de Taskforce zou deelnemen aan de vergaderingen van het COFECO. Op die manier was er een duidelijk aanspreekpunt en gesprekspartner voor het crisiscentrum voor al hun vragen of opdrachten aan politie. Tevens maakte deze vertegenwoordiger de bezorgdheden of adviezen vanuit de Taskforce GPI over aan het crisiscentrum/ COFECO. Voor de opmaak van het MB werd ook juridische expertise vanuit politie ter beschikking gesteld aan het crisiscentrum.

4° VOORBEREIDING EN PLANNING CRISISBEHEERSING / 4° PRÉPARATION ET PLANIFICATION DE GESTION DE CRISE**Geen vragen/Pas de questions**

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.0. algemeen/ 5.0. généralités	
Politie als essentiële dienst / prioriteit bij testing en vaccinatie	
	Op verschillende momenten in deze crisis werd gewerkt met het concept 'essentiële dienst / sector'. Denk maar aan de verdeling van beschermingsmateriaal, prioriteit bij testing en nu ook weer bij de vaccinatiestrategie. Voor politie was het niet altijd duidelijk onder welke prioriteit ze nu eigenlijk vallen. Dat de mensen in de zorg met stip op 1, dat is de logica zelve. Maar waar de politie, zij die de maatregelen moeten handhaven, staat is alles behalve duidelijk.
5.1	<u>Werd sinds maart bijgehouden hoeveel politiemensen zijn uitgevallen doordat ze het coronavirus hebben opgelopen? Om hoeveel mensen gaat het?</u> Sinds 19 maart 2020 wordt dagelijks gemonitord hoeveel politiemedewerkers van de Geïntegreerde Politie (zowel de operationele personeelsleden als de administratieve medewerkers) afwezig zijn door Covid-19. Deze informatie wordt dagelijks aan de TaskForce GPI bezorgd. Dit gebeurt door het Contact Center Covid-19 dat daartoe speciaal werd opgericht op 9 maart 2020 bij de Federale Politie en sinds 17 maart ten voordele van de gehele Geïntegreerde Politie functioneerde. Het Contact Center betreft een uniek invalspunt waar personeelsleden terecht kunnen met al hun vragen en dat instaat voor de centralisatie van alle informatie en documentatie. Daarnaast staat dit Contact Center ook in voor de signalisatie en registratie van personeelsleden die afwezig zijn door Covid-19.

	Op 31 december 2020 ging het in totaal om 14.736 politiemedewerkers die korte of langere tijd afwezig zijn geweest omwille van Covid-19. Dit op een totaal van 52 366 politiemedewerkers. (in de veronderstelling dat alle leidinggevendenden de afwezigheden correct doorgaven aan het Contact Center.) Het ging om: - 3.473 politiemedewerkers die positief getest werden op Covid-19. - 5.830 politiemedewerkers omdat ze symptomen vertoonden en het resultaat van een test afwachtten. - 5.433 politiemedewerkers omdat ze in covid-quarantaine zaten maar niet ziek waren.
5.2	<u>Hoe zat dit voor het beschermingsmateriaal?</u> Wat de beschermingsmiddelen betrof, en in het bijzonder de mondmaskers, werden de politiediensten in eerste instantie niet als prioritaire sector beschouwd. Het tekort aan middelen was het meest uitgesproken voor de mondmaskers en de alcoholgel. Het tekort aan maskers was nationaal (en zelfs mondiaal). De sector van de gezondheidszorg werd logischerwijze als prioritair beschouwd. De impact van die beslissing op de politiediensten was relatief beperkt en er konden al snel alternatieven worden gevonden (herverdeling van de stock van de Federale Politie ten voordele van de eerstelijnsentiteiten van de Geïntegreerde Politie vanaf 24 maart 2020). Via de Taskforce De Backer werd er vanaf eind april 2020 uiteindelijk een structurele oplossing gevonden. Diverse politiezones kregen steun vanuit de lokale besturen en bedrijven die hen beschermingsmateriaal schonken. Wat de alcoholgel betreft, hadden de politiediensten in eerste instantie geen enkele voorrang gelet op de nationale schaarste. Ook daar was de impact op de politiediensten redelijk beperkt, aangezien vanaf 31 maart 2020 een oplossing kon worden gevonden (bevoorrading van alle politiediensten via de civiele bescherming).
5.3	<u>Hoe zat dit voor de toegang tot testing en snelheid van resultaten?</u> Inzake de testing heeft de TaskForce GPI op 19 mei 2020 reeds een schrijven gericht aan het COFECO in samenspraak met het kabinet Binnenlandse Zaken, om politie te laten erkennen als prioritaire doelgroep voor de testing. Deze brief werd in de Risk Management Group (RMG) van 19 juni besproken, met als resultaat een antwoordbrief van deze groep die de testingrichtlijnen toelichtte, maar nog geen concrete prioriteit aan politiediensten toekende. Hierop werd via het COFECO opnieuw de vraag gesteld om politiemedewerkers prioriteit te geven bij de testing.

	Op 28 oktober 2020 werd dit dan erkend door de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid die tevens in een schrijven vroeg om voor de essentiële beroepen (waartoe politie behoort) de subgroepen te bepalen die prioritair moesten getest worden. Daartoe heeft een subwerkgroep van de TaskForce GPI een strategie uitgewerkt die door de leden van de TaskForce gevalideerd werd in de vorm van een richtlijn op 1 november 2020. Deze strategie geeft duidelijk aan wie getest moet worden, welke de essentiële functies en diensten binnen politie zijn (bijv. personeelsleden van de diensten belast met noodhulp en handhaving van de Covid-maatregelen), waar en hoe getest moet worden en welke gevolgen er zijn. Dit bleek echter maar enkele weken noodzakelijk te zijn, omdat vrij snel voldoende testen terug ter beschikking waren voor de gehele bevolking.
5.4	<u>Hoe zal dit gebeuren voor de vaccinatie?</u> De testingstrategie voor politie werd uitgewerkt door een subwerkgroep van de TaskForce GPI. Deze zelfde werkgroep zal ook de vaccinatiestrategie voor politie uitwerken, maar wacht daarvoor nog op advies en richtlijnen vanuit de Taskforce vaccinatie.
5.5	<u>In hoeverre zijn deze aspecten veranderd voor jullie diensten over de verschillende maanden heen? (Bijvoorbeeld: in maart onvoldoende beschermingsmateriaal voor alle diensten, in juli beschermingsmateriaal voor alle diensten.) In welke periodes kampten jullie diensten met nakende tekorten van beschermingsmateriaal of onvoldoende toegang tot testing?</u> Over het algemeen was de impact van de schaarste op de politiediensten redelijk beperkt. In het begin van de pandemie waren de voorraden soms kritiek, in het bijzonder voor bepaalde maten of bepaalde ontsmettingsproducten, maar uiteindelijk kon aan de vragende diensten altijd een alternatieve oplossing worden aangeboden. Meer gedetailleerd: - Alcoholgel: nipte voorraad tussen half maart en eind maart. Vanaf 31 maart geen uitputting van de voorraad meer, de civiele bescherming verzekerde de levering; - Handschoenen: tussen mei en juli: Uitputting van de voorraad voor sommige maten; - Wegwerpoverall: de Federale Politie beschikte begin april nog over een voorraad overalls. Onmogelijkheid voor de politie er bij de leveranciers aan te kopen. Mei - juli: de voorraden voor sommige maten overalls begonnen uitgeput te raken;

	- Ontsmettingsproducten: om uitputting van de voorraad te vermijden, werden vervangingsproducten aangekocht; - FFP2-maskers: ingevolge de strikte gebruiksrichtlijnen was er geen uitputting van de voorraad; - Chirurgische maskers: de voorraden waren gedurende een korte periode beperkt (herverdeling van de stock 'Federale Politie' vanaf 24 maart 2020 waardoor de eerstelijnsentiteiten konden worden uitgerust en vanaf eind april 2020 alle personeelsleden); - Stoffen maskers: de Federale Politie zorgde voor een interne vervaardiging om alle personeelsleden 2 maskers te bezorgen (gefaseerde verdeling vanaf 9 april 2020). Inzake de testing heeft de TaskForce GPI op 19 mei 2020 een schrijven gericht aan het COFECO om politie te laten erkennen als prioritaire doelgroep voor de testing. Het heeft echter tot 28 oktober geduurd alvorens politie deze bevestiging kreeg vanuit de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid. Het is pas vanaf dan dat een testingstrategie voor politie kon uitgewerkt en toegepast worden vanaf 1 november 2020. In afwachting kon er wel voor acute uitbraken van het virus binnen krtieke diensten zoals de noodcentrales, een prioritaire testing gebeuren danzij tussenkomst van de medische diensten van de politie die daartoe de nodige afspraken maakten met de ziekenhuizen in de betreffende provincies.
Impact Corona op politie	
5.6	<u>Wat zijn de cijfers van het aantal besmettingen binnen het politiekorps?</u> Tussen 19 maart en 31 december hebben 3.473 politiemedewerkers aan het Federaal Contactcenter Covid-19 van de Geïntegreerde Politie gemeld dat zij positief testten op Covid-19. Meer details: zie ook antwoord op vraag 5.1
5.7	<u>Heeft het politiekorps mensen verloren aan Corona?</u> Aan het Federaal Contactcenter Covid-19 van de Geïntegreerde Politie zijn zeven overlijdens gemeld die te maken hebben met Covid-19: - 1 Federale Gerechtelijke Politie Brussel - 1 Politiezone Grivegnée - 1 Politezone Waremme

	- 1 Politiezone Tongeren - 1 Politiezone Charleroi - 1 Politiezone Bernissart-Peruwelz - 1 Politiezone Samsom
5.8	<u>Werden er voldoende maatregelen genomen ter ondersteuning? Corona als beroepsziekte? Vraag naar extra dagen overmacht? Etc.</u> Overeenkomstig de evolutie van de pandemie werden voor de Geïntegreerde Politie duidelijke richtlijnen uitgevaardigd over de arbeidstijdorganisatie en de PLIF-materies (personeel, logistiek, ICT en financiën): - 20/3/2020 Human Resources en arbeidstijdorganisatie (opgeheven wegens update) - 25/3/2020 Context gebruik operatie GALoP Covid-19 GPI - 27/3/2020 Richtlijn voor het desinfecteren van lokalen, materieel (waaronder voertuigen), uniform en kledij - 30/4/2020 Persoonlijke beschermingsmiddelen (opgeheven wegens update) - 30/4/2020 Covid-19-Principes voor een geleidelijk heropstart - 19/5/2020 Aangifteprocedures voor beroepsziektes en arbeidsongevallen - 02/7/2020 HR-richtlijnen als gevolg van evolutie van de genomen maatregelen (opgeheven wegens update) - 27/7/2020 Dragen van mondklappers door de politiediensten (opgeheven wegens update) - 28/7/2020 Individuele beschermingsmiddelen – Update - 31/7/2020 HR-richtlijnen als gevolg van de evolutie van de genomen maatregelen (maatregelen nav uitstel exit-strategie). (opgeheven wegens update) - 08/10/2020 Dragen van mondklappers door politiediensten. - 19/10/2020 HR-richtlijnen als gevolg van de evolutie van de genomen maatregelen (strikttere maatregelen nav felle stijging aantal Covid-gevallen). (opgeheven wegens update) - 31/10/2020 HR-richtlijnen als gevolg van de evolutie van de genomen maatregelen (verstrengde lockdown) Voor het opstellen van die richtlijnen heeft de Geïntegreerde Politie vaak elementen overgenomen uit de nationaal uitgegeven brochures, met name door de Risk Management Group ('Consensus over het rationeel en correct gebruik van mondklappers

tijdens de COVID-19-pandemie') en de Groep van 10 ('Veilig werken. Generieke gids om de verspreiding van COVID-19 op het werk tegen te gaan').

Van bij het begin gingen deze richtlijnen gepaard met de oprichting van een Contact Center Covid voor heel de Geïntegreerde Politie, belast met het beantwoorden van vragen over de toe te passen regels. Daarnaast werden eveneens FAQ's verspreid met meer gedetailleerde informatie over de toepasbare regels, de mogelijke types van verloven naargelang van de verschillende situaties die zich voordoen, de te nemen maatregelen bij een besmetting van de collega's met Covid-19 ... Dit liet toe om voor elke situatie aangepaste oplossingen te vinden, rekening houdend met de noodzakelijke continuïteit van de dienstverlening.

Concreet werd telewerk naar voren geschoven, werden de verloven uit het politiestatuut in herinnering gebracht, in sommige gevallen werd in dienstvrijstellingen voorzien (met of zonder aanrekening van de uren), er werden duidelijke regels uitgevaardigd in geval van quarantaine ... De Taskforce GPI heeft er telkens op toegezien dat de getroffen maatregelen niet nadelig uitpakten voor de personeelsleden wanneer de afwezigheid verband hield met Covid-19.

Meer in het bijzonder met betrekking tot de erkenning als beroepsziekte werd in eerste instantie een richtlijn uitgevaardigd. In die richtlijn worden de te ondernemen stappen herhaald om een dossier voor een erkenning als beroepsziekte op te starten. Om de indiening van het dossier te vergemakkelijken, werd in de richtlijn voorzien in de steun van de HR-diensten. Deze richtlijn vermeldde eveneens de te ondernemen stappen om een dossier in te dienen voor de erkenning als arbeidsongeval. Vanaf 26 juni 2020, de publicatiedatum van het koninklijk besluit van 8 juli 2020, werden de politiediensten met terugwerkende kracht opgenomen in de lijst van sectoren waarvoor de erkenning als beroepsziekte mogelijk was, zonder dat het personeelslid moet bewijzen dat het de ziekte heeft opgelopen wegens zijn werk. Die maatregel was van toepassing van 20 maart 2020 tot 31 mei 2020.

Na afloop van de toepassing van die maatregel en gezien de tweede golf heeft de politie stappen ondernomen opdat ze opnieuw zou worden opgenomen op de lijst van de sectoren die niet moeten aantonen dat de ziekte werd opgelopen wegens het werk (de vertegenwoordiger van de politie heeft hiervoor herhaaldelijk een verzoek gericht aan COFECO).

5.9	<u>Wat was de strategie intern politie betreffende de quarantainemaatregel?</u> De strategie hield steeds rekening met de vigerende maatregelen van het Corona-MB en werd desgevallend aangepast in functie van nieuwe beslissingen (vb. duur quarantaineperiode). In geval van vermoeden van infectie bij een personeelslid die symptomen vertoont, is de procedure die binnen de GPI wordt gevolgd, als volgt : 1) Contact met de behandelende arts voor een testvoorschrift, na 7 dagen. 2) In afwachting van het resultaat, quarantaine (10 dagen) thuis en telewerk. Als telewerken onmogelijk is, verplichte rust en dienstvrijstelling indien de besmetting gebeurde tijdens de uitvoering van de dienst. 3) Als de test negatief is, hervatten van het werk. 4) Als de test positief is, ziekte en isolatie. - Als het personeelslid geen symptomen vertoont en een essentiële functie uitvoert : quarantaine gedurende 7 dagen, contact met de arts voor testvoorschrift en een nieuwe test na 5 dagen. Als de test negatief is, gaat het personeelslid weer aan het werk (ten vroegste na 7 dagen en bij afwezigheid van symptomen, met de nodige aandacht voor symptomen gedurende 7 dagen na de werkhervatting). Als de test positief is, ziekte en isolatie. - Als het personeelslid geen symptomen vertoont en een niet-essentiële functie uitvoert : quarantaine gedurende 10 dagen, zelfde procedure zoals beschreven door Sciensano. Het personeelslid neemt voor een quarantaineattest contact op met de arts of ontvangt een quarantaine attest via corona-alert app. Dezelfde regels met betrekking tot telewerk zijn van toepassing (cfr supra).
5.10	<u>Wat was de impact op de werking van de politiediensten? Het is duidelijk dat er ook heel wat opdrachten wegvielen (festivals, sportwedstrijden, evenementen allerhande), maar toch was er in de pers sprake van commissariaten die de deuren moesten sluiten wegens gebrek aan personeel.</u> Afgelopen jaar vond vooral een heroriëntering van politietaken plaats.

	Omwillen van de pandemie diende de politie enerzijds bijkomende opdrachten te realiseren, hoofdzakelijk gericht op het controleren van de naleving van de opgelegde maatregelen, in combinatie met haar dagdagelijkse dienstverlening aan de bevolking. Deze dienstverlening moest uiteraard doorlopen, alsook moest een antwoord geboden worden op een aantal bijkomende uitdagingen zoals de Black Lives Matters betogingen of de Brexit-voorbereidingen. Anderzijds is de werklast van bepaalde andere opdrachten (vb. inzake evenementenbeheer) verminderd of werden bepaalde taken zelfs "on hold" geplaatst tijdens de eerste lockdownfase, zoals de buitenlandse opdrachten, de opdrachten in het raam van de overbrenging van gevangenen, herbezoeken door wijkagenten ... De inschatting is dat het aantal opdrachten in 2020 voor politie ongeveer hetzelfde bleef als in 2019, maar wel vond er een enorme mindshift plaats in het soort opdrachten. De nieuwe Covid-gerelateerde opdrachten waren eerder atypisch en bijna tegennatuurlijk voor politie: plots moesten mensen aangesproken of beboet worden omdat ze niet-essentiële verplaatsingen maakten, met meer dan vier buiten samen stonden of geen mondkapje droegen. Opdrachten waarbij het soms moeilijk balanceren is om de vertrouwensrelatie politie – burger in evenwicht te houden. Om de capaciteit optimaal te beheren, is de toepassing van de Business Continuity Plans een meerwaarde gebleken. Deze plannen geven een overzicht van de minimale diensten die verzekerd moeten worden. De BCP's worden geactiveerd op het moment dat het aantal afwezige personeelsleden problematisch begint te worden. De afspraak was dat zowel de Federale Politie als de Lokale Politie eerst zelf intern de nodige maatregelen moeten nemen om de basisopdrachten te blijven garanderen. Als ondanks alles de beschikbare politiecapaciteit onder de noodzakelijke drempel dreigde te zakken (bijv. sluiting van een politiebureau) en dus een BCP diende geactiveerd te worden, dan werd de Taskforce GPI hiervan geïnformeerd en werden de nodige maatregelen genomen in overeenstemming met de vastgelegde principes: - In geval van de Lokale Politie dient er in eerste instantie voorzien te worden in laterale steun, d.w.z. het inschakelen van de hulp van een naburige zone omwille van praktische redenen (bijv. kennis van het terrein, expertise in de uitvoering van de missie en toegang tot de juiste IT-systemen). Het eerstelijns personeel werd geheroriënteerd en een aantal medewerkers uit de tweede lijn werden extra ingezet op straat. - Dit principe geldt ook voor de Federale Politie, die de verschillende diensten en componenten intern bijstaat bij de continuïteit van haar essentiële functionaliteiten.
--	---

- Vervolgens kan de steun van de Federal Reserve worden aangevraagd door de zones van de Lokale Politie in het kader van de handhaving van de gezondheidsmaatregelen.

Tijdens de eerste golf (periode maart-mei) plooiden alle entiteiten zich terug op hun BCP's en slaagden ze er allen in om zelfstandig het hoofd te bieden aan de uitdagingen. Hierna werd een exitstrategie uitgetekend en zoveel mogelijk uitgestelde taken terug opgepikt om achterstal te voorkomen. Tijdens de tweede golf werden slechts enkele BCP's geactiveerd: zo ondermeer in het CIC Henegouwen en enkele Waalse PZ's met sluitingen van een of meerdere wijkcommissariaten tot gevolg. Dit was telkens te wijten aan een groter aantal afwezige personeelsleden ten gevolge van positieve gevallen van Covid en/of de ermee gepaard gaande quarantaine.

Er was nooit een impact op de dienstverlening naar de burger toe.

Daarnaast moeten de maatregelen opgelegd door de federale regering ook toegepast worden op de eigen interne organisatie. Om dat te bewerkstelligen werden een reeks steunprocessen anders georganiseerd en werden bepaalde regels inzake de werkorganisatie ingevoerd. De nodige maatregelen werden genomen om de verspreiding van het virus binnen de politieorganisatie te voorkomen. Het betrof zowel individuele beschermingsmaatregelen (beschermende kledij, distributie van gel, hygiëneproducten en ontsmettingsmateriaal, plexiglas materiaal,...) als organisatorische maatregelen gericht op welzijn en preventie (verplicht "telewerken" waar mogelijk, investering in de uitbreiding van licenties voor computerprogramma's,...). Dit zorgde voor een verhoogde werklust voor de logistieke en IT-diensten.

Tevens bracht het een verhoogde werklust met zich mee op niveau van het management door het geïntensifieerde overleg met overheden en partners en de aansturing van en communicatie met de medewerkers.

Tot slot; vooral tijdens de eerste golf was er een gebrek aan kennis over het virus en zijn gevolgen, wat een extra stressfactor teweegbracht bij de mensen op het terrein.

5.11	<u>Wordt er voor de beveiliging van de opslagplaatsen en transporten van vaccins een beroep gedaan op de politie? Zo ja, op welke wijze? Zijn hier genoeg middelen en personeelscapaciteit voor?</u> Het beveiligen van de plaatsen voor productie en stockage van de vaccins, werd toegewezen aan de Lokale Politie. Zij organiseren hiertoe versterkte patrouilles en voorzien in een contactpersoon. Voor transporten van grote hoeveelheden vaccins vanuit de productie-eenheid, inclusief transporten naar het buitenland en interne transporten naar hubs wordt beroep gedaan op de Federale Politie. Zij voorziet daartoe in een begeleiding/beveiliging van de vertrekplaats tot de overnameplaats aan de grens of stockageplaats. Zij doet daarbij aan permanente informatie-inwinning om eventuele dreigingen op te sporen en te analyseren. Deze werkmethode zal na een eerste testmaand geëvalueerd worden op effectiviteit en efficiëntie. Mogelijks wordt de aanpak verder verfijnd om de beschikbare capaciteit van de politie steeds optimaal te kunnen blijven zetten.
------	---

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE

5.1. levering en verdeling beschermingsmateriaal ziekenhuizen, gezondheidswerkers,.../ 5.1. fourniture et distribution du matériel de protection pour les hôpitaux, personnel de santé,...

Geen vragen/Pas de questions

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE

5.2. organisatie van de ziekenhuiscapaciteit,.../ 5.2. organisation des capacités hospitalières

Geen vragen/Pas de questions

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE**5.3. spreidingsplan patiënten over ziekenhuizen / 5.3. plan de répartition des patients entre les hôpitaux**

Geen vragen/Pas de questions

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE**5.4. terbeschikkingstelling beschermingsmateriaal bevolking / 5.4. mise à disposition du matériel de protection pour la population**

Geen vragen/Pas de questions

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE

5.5. keuze voor de kanalen voor de productie en distributie van beschermingsmiddelen / 5.5. choix des circuits de production et de distribution	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.6. beschikbaarheid en distributie goederen en producten voor bestrijden van pandemie/ 5.6. disponibilité et distribution des biens et produits à la lutte contre la pandémie	
5.6.1. Persoonlijke beschermingsmaterialen (PBM) / 5.6.1. Équipements de protection individuelle (EPI)	
5.12	<u>Beschikten de politiediensten over voldoende PBM'en om hun taken, die contact met de burger vereisten, uit te voeren? Zo niet, vanaf wanneer kregen ze voldoende materialen en over welke materialen ging het dan? Kregen agenten die de orde moesten handhaven duidelijke richtlijnen om zo veilig mogelijk met de burgers om te gaan zonder risico op besmetting?</u> Het wereldwijde tekort aan beschermingsmiddelen heeft een relatief beperkte impact gehad op de politiediensten. (zie ook het antwoord op vraag 5.5 over de stockniveaus). De eerstelijns personeelsleden konden worden uitgerust vanaf eind maart 2020. Eind april 2020 beschikten alle personeelsleden over de nodige uitrusting. Vóór de pandemie beschikte de Federale Politie immers over een voorraad aan materiaal van dat type. De eenheden van de Federale Politie die dat materiaal moesten gebruiken, waren reeds gedeeltelijk uitgerust via het interne bestelsysteem. Een solidariteitsmechanisme liet toe om dankzij die beschikbare stocks in grote mate in te spelen op de prioritaire behoeften (eerste lijn) van de politiezones. Veel lokale korpsen beschikten over de nodige voorraden via toelevering van de lokale besturen of kleine aankopen.

	Om het voorraadniveau te behouden, werd de strategie betreffende het stockbeheer en de verdeling gewijzigd (zie eveneens het antwoord op vraag 1.5). Meerdere richtlijnen met de voorzorgsmaatregelen alsook nadere regels voor het gebruik van de middelen en regels voor het dragen ervan werden uitgevaardigd (op 20-03-2020 en 30-04-2020). Vanaf het begin van de epidemie heeft de preventiedienst van de Federale Politie ook aanbevelingen uitgevaardigd over de te nemen maatregelen en de barrièregebaren. Hierdoor waren de leden op het terrein vanaf het begin duidelijk op de hoogte van de beste manier om zich te beschermen bij contacten met burgers. Tot slot verscheen op 27-03-2020 een richtlijn over het desinfecteren van lokalen, materiaal en uniformen.
--	---

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.6. beschikbaarheid en distributie goederen en producten voor bestrijden van pandemie/ 5.6. disponibilité et distribution des biens et produits à la lutte contre la pandémie	
5.6.2. geneesmiddelen / 5.6.2. médicaments	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.6. beschikbaarheid en distributie goederen en producten voor bestrijden van pandemie/ 5.6. disponibilité et distribution des biens et produits à la lutte contre la pandémie	
5.6.3. vaccins / 5.6.3. vaccins	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.6. beschikbaarheid en distributie goederen en producten voor bestrijden van pandemie/ 5.6. disponibilité et distribution des biens et produits à la lutte contre la pandémie	
5.6.4. zuurstof / 5.6.4. oxygène	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.7. beschikbaarheid van tests en organisatie van contacttracing / 5.7. disponibilité de tests et organisation du traçage des contacts	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.8. screeningcapaciteit en screeningbeleid, o.m. in het licht van beleid in andere Europese landen / 5.8. capacités de dépistage et politique de dépistage, notamment au regard d'autres pays européens	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.9. betrekkingen en samenwerking met buurlanden, Europese en internationale instellingen / 5.9. relations et coopérations avec les pays voisins, institutions européennes et internationales	
5.9.1. Europa / 5.9.1. Europe	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN OEUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE
5.10. efficiency van de nationale coördinatie / 5.10. efficience de la coordination au niveau national
Geen vragen/Pas de questions
5.11. screening en research : klinische laboratoria – farmaceutische industrie / 5.11. dépistage et recherche : laboratoires cliniques – industrie pharmaceutique
5.11.1. Tests : algemeen / 5.11.1. Tests : généralités
Geen vragen/Pas de questions

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN ŒUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.11. screening en research : klinische laboratoria – farmaceutische industrie / 5.11. dépistage et recherche : laboratoires cliniques – industrie pharmaceutique	
5.11.2. Diasorin / 5.11.2. Diasorin	
Geen vragen/Pas de questions	

5° COORDINATIE EN UITVOERING MAATREGELEN BESTRIJDING VAN DE EPIDEMIE / 5° COORDINATION ET MISE EN ŒUVRE DES MESURES DE LUTTE CONTRE L'ÉPIDÉMIE	
5.11. screening en research : klinische laboratoria – farmaceutische industrie / 5.11. dépistage et recherche : laboratoires cliniques – industrie pharmaceutique	
5.11.3. Zentech - Coris / 5.11.3. Zentech - Coris	
Geen vragen/Pas de questions	

**6°ZIEKENHUIZEN : OPERATIONELE BEGELEIDING EN FINANCIËLE ONDERSTEUNING / 6° HÔPITAUX : ACCOMPAGNEMENT
OPÉRATIONNEL ET SOUTIEN FINANCIER****Geen vragen/Pas de questions****7° GEVOLGEN CRISIS NIET-COVID-GERELATEERDE ZORG / 7° EFFETS CRISE SOINS NON LIÉS AU VIRUS****Geen vragen/Pas de questions****8° GEVOLGEN CRISIS GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG / 8° EFFETS CRISE SOINS DE SANTÉ MENTALE****Geen vragen/Pas de questions**

9°COMMUNICATIEKETEN FEDERALE OVERHEID / 9° CHAÎNE DE COMMUNICATION

9.1

In hoeverre heeft D3 advies verleend en/of betrokken geweest in het kader van de crisiscommunicatie (over hun deelgebieden)?

De communicatiedienst van de Federale Politie (D5) heeft aan alle vergaderingen van de infocel deelgenomen sinds het begin van de federale fase. Concreet betekent dit:

- Kennisname van de communicatiestrategie en kernboodschappen (coördinatie door NCCN)
 - o Feedback aan TF GPI en omzetten naar interne communicatie Geïntegreerde Politie
 - o Waken over coherentie in de mededelingen aan personeel op nationaal niveau
- Implementatie van communicatiestrategie in externe communicatie
 - o Boodschappen in interviews, sociale media, communicatie aan externe partners, cfr kernboodschappen
 - o Delen en verder verspreiden van informatie en communicatie NCCN in samenspraak met infocel
- Kennisdeling en informatieuitwisseling vanuit politie aan Infocel
 - o Vragen van burgers en media bespreken en antwoorden afstemmen met infocel
- Antwoorden op vragen van partners uit infocel rond hun domein (bv. Justitie, FOD WASO, Mobiliteit...)

Daarnaast werden de woordvoerders van het Crisiscentrum uitgenodigd om het communicatiebeheer in het raam van de Covid-19-crisis te komen toelichten aan het netwerk van communicatieverantwoordelijken van de Federale Politie. De Vaste Commissie van de Lokale Politie heeft een zelfde initiatief genomen. Het doel was om alle communicatieverantwoordelijken te informeren over de door het Crisiscentrum gehanteerde communicatiestrategieën in het raam van het crisisbeheer en de rol van D5 in die context te herhalen.

9.2	<u>Hoe staat D3 tegenover de coronabaremeter, dat door de minister van binnenlandse zaken op 14 oktober 2020 nog werd aangestipt als een belangrijk instrument dat een centrale rol in de communicatie zou spelen maar finaal toch <i>on hold</i> werd gezet?</u> Deze vraag is niet op niveau van de TaskForce Covid te beantwoorden. De TaskForce werd immers niet betrokken bij de inhoudelijke besprekingen over de coronabaremeter. Ze werd enkel geïnformeerd dat deze in voorbereiding was.
9.3	<u>Hoe verliep de communicatie tussen de verschillende beleidsniveaus op federaal, provinciaal en gemeentelijk niveau? Waren hiervoor gestroomlijnde kanalen en informaticasystemen voorzien die gebruiksklaar waren?</u> De coronacrisis is zodanig complex dat ze de inzet vraagt van alle beleidsniveaus, gelet op hun verschillende bevoegdheden. Deze versnippering van bevoegdheden heeft niet altijd bijgedragen aan duidelijkheid en slagkracht in deze crisis. Het werkt bovendien vertragend voor het besluitvormingsproces en zorgt ervoor dat de communicatie op de verschillende niveaus niet altijd even coherent is. Er was een veelheid aan communicatie: via persconferenties van de Nationale Veiligheidsraad, aanvullende interviews door ministers, via het crisiscentrum, via provinciegouverneurs of burgemeesters, via geschreven pers en via beroepssectoren. Deze was zeker niet altijd op elkaar afgestemd. De bevolking nam zo verschillende informatie op en betwistte het optreden van politie. Dit maakte de handhaving door politie er niet gemakkelijker op. Wat betreft de communicatiekanalen was er niet meteen een gestroomlijnd kanaal. Voor crisissen wordt in principe het Incident Management System (ICMS) gebruikt door de verschillende disciplines. Dit was nu echter moeilijk hanteerbaar omdat er ook andere partners dan de klassieke disciplines betrokken waren die dit systeem niet kennen of gebruiken. De dagelijkse persconferenties door het crisiscentrum en de website info-coronavirus.be worden als een goed initiatief bevonden. Op de website staat alle informatie samen gebundeld. Maar parallel waren er ook nog communicatiekanalen op regionaal of lokaal niveau. Dat heeft bijvoorbeeld tot gevolg dat wanneer men een verplaatsing maakt door België, het niet altijd eenvoudig is om te weten wat de regels rond mondknasterdracht zijn in een bepaalde gemeente.

9.4	<u>Zijn er nog opties die het GPI kan bovenhalen om de maatregelen af te dwingen als een implosie van het gezondheidstelsel dreigt?</u> Een gedegen wettelijke verankering is onontbeerlijk voor politie om de genomen maatregelen ook te kunnen afdwingen. Het opmaken van juridische teksten die beantwoorden aan de vereisten van duidelijkheid en coherentie zijn absoluut noodzakelijk om ze onbetwistbaar en uniform toe te passen. Dit dient tevens gepaard te gaan met een eenduidige en transparante communicatie door de overheden zodat het voor de burger duidelijk is wat wel of niet mag. Bovendien verkiest het de voorkeur om de controle op de maatregelen aan te pakken volgens een meer ketengerichte aanpak. Inzet van politie moet het ultieme sluitstuk zijn, nu werd er al te vaak naar politie gekeken om de controles uit te voeren, hoewel er ook andere partners een belangrijke rol moeten spelen. Een meer gedegen samenwerking met andere partnerdiensten zoals de inspectiediensten, controleurs van vervoersmaatschappijen of andere, kan de aanpak versterken.
9.5	<u>In het onderzoek van de commissie werd al meermaals vastgesteld een gebrek aan eenduidige communicatie en een heldere, eenvormige toepassing van de maatregelen. Toch werd minister De Crem destijds bij de oprichting een 'machtsgreep' verweten?</u> De TaskForce GPI wenst geen waardeoordeel te geven over de door de media genaamde machtsgreep van toenmalig Minister van Binnenlandse Zaken Pieter De Crem. Wel is het een feit dat op 30 maart 2020 de GPI 94 betreffende de richtlijnen inzake de genomen maatregelen ter bestrijding van het virus COVID-19, verscheen. Deze GPI 94 bekrachtigde het bestaan van de Taskforce en legde de nadruk op de geïntegreerde en dwingende reikwijdte van de uitgevaardigde richtlijnen van de Taskforce GPI. De GPI 94 zorgde op die manier voor een toegevoegde waarde, aangezien deze de toepassing en opvolging van de door de Taskforce uitgevaardigde richtlijnen intern heeft vergemakkelijkt. De Taskforce GPI werd niet onmiddellijk op de hoogte gesteld van de opmaak van een GPI 94, waardoor zij onvoldoende tijd had om het doel ervan te communiceren naar alle korpschefs, wat bij aanvang zorgde voor onbegrip bij deze groep. Na de nodige verduidelijkingen kon dit snel uitgeklaard worden. In ieder geval, de wettelijke basisprincipes van de Geïntegreerde Politie, gestructureerd op twee niveaus (WGP) bleven overeind en gerespecteerd.

10°LOCKDOWN EN EXITSTRATEGIE / 10° CONFINEMENT ET DÉCONFINEMENT	
10.1	<u>Had u met de geïntegreerde politie enige impact op de besluitvorming voor de verschillende fases van de lockdown of exitstrategie? Bijvoorbeeld om een vlotte implementatie van de maatregelen op het terrein te faciliteren?</u> Zoals aangegeven in 11.1 wordt de Geïntegreerde Politie vertegenwoordigd in verschillende (beslissings)organen waardoor zij op nuttige wijze deel kon uitmaken van het beslissingsproces. Hierdoor was het mogelijk om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe informatie, voorbereidingen te treffen en de nodige overwegingen te kunnen maken vanuit politieel standpunt. Al was het evenwel niet altijd een garantie dat er effectief rekening werd gehouden met het politieel advies in de uiteindelijke beslissing.

11° BEHEER VAN DE NIET-MEDISCHE ASPECTEN VAN DE CRISIS / 11° GESTION DES ASPECTS NON MÉDICAUX LIÉS À LA CRISE

Afkondiging Federale fase (12 maart 2020)

11.1

In welke cellen van het federaal crisisbeheer was D3 vertegenwoordigd? Was dit enkel federale of ook vertegenwoordiging lokale politie? Hoe zat dit op niveau van de gouverneurs?

De commissaris-generaal, als lid van de Nationale Veiligheidsraad, werd uitgenodigd op de samenkomsten van deze raad in het kader van de pandemie. Later werd de rol van de NVR overgenomen door het Overlegcomité (OCC) waar de commissaris-generaal als vertegenwoordiger van de Taskforce GPI eveneens voor werd uitgenodigd.

Daarnaast nam een vertegenwoordiger van de Taskforce GPI, aangeduid door beide componenten, deel aan de federale coördinatievergaderingen, georganiseerd door het NCCN, het zogenaamde COFECO. Op die manier was er een duidelijk aanspreekpunt van de Taskforce GPI voor de andere deelnemers aan dit overleg. Deze vertegenwoordiger was door de Taskforce GPI gemandateerd om de belangen van zowel de Federale als Lokale Politie te verdedigen zoals deze besproken en voorbereid werden door de Taskforce GPI.

Dezelfde vertegenwoordiger TF GPI die deelnam aan het COFECO, nam ook deel aan de vergaderingen met de gouverneurs, in voorkomend geval waren de bestuurlijk directeurs-coördinatoren van de betreffende arrondissementen hier ook aanwezig.

De gouverneurs op hun beurt organiseerden dan weer provinciale veiligheidscellen, waar ook de bestuurlijke directeurs-coördinatoren als ook de korpschefs van het arrondissement aan tafel zaten.

In de schoot van het COFECO waren er ook cellen rond een bepaald thema, waar ook vertegenwoordigers van de Taskforce GPI aan deelnamen.

	▪ Celinfo (cel D5): perswoordvoerder Federale Politie; ▪ Cel FAQ: een lid van de Federale Politie (DAO) en een lid van de Lokale Politie. Deze cel is enkel gedurende de eerste weken van de pandemie samengekomen, maar dit bleek geen efficiënte werkwijze te zijn en werd daarom stopgezet; ▪ Internationale Crisisbeheerscel: Directie van de operaties inzake bestuurlijke politie (DAO). Deze cel is enkel tijdens de eerste golf samengekomen in het kader van het verbod op niet-essentiële grensoverschrijdende verplaatsingen. ▪ Handhavingshub: de vertegenwoordiger van de Taskforce GPI in het COFECO zetelt ook in een overleg met de verschillende inspectiediensten met als doel een goed begrip te krijgen van elkaars bevoegdheden (opstart dec 2020)
11.2	<u>Wat was de rol en de opdracht van de vertegenwoordiger van D3 in deze cellen? Was de rol en de opdracht van die vertegenwoordigers duidelijk? Deze zouden moeten beschreven staan in het huishoudelijk reglement van de cel, bijvoorbeeld Cofeco.</u> Door deelname aan deze beleidsorganen was het mogelijk om tijdig in te spelen op nieuwe informatie, voorbereidingen te kunnen treffen en de nodige overwegingen te kunnen maken vanuit politioneel standpunt. Al was er voor dit laatste evenwel niet altijd de garantie dat er effectief rekening werd gehouden met het politioneel advies in de uiteindelijke beslissing. Beslissingen genomen in de schoot van de NVR (later OCC) of het COFECO die een impact hadden op politie, evenals vragen over de politionele aanpak in zijn geheel, werden door het NCCN bezorgd aan de vertegenwoordiger van de Taskforce GPI die op zijn/haar beurt de nodige informatie bezorgde aan of inwon bij het gepaste orgaan of dienst binnen de Geïntegreerde Politie. Door de vertegenwoordigers in de verschillende cellen werd er steeds voorzien in feedback naar de leden van de Taskforce GPI. Eveneens werden de bezorgdheden of vragen vanuit de TF GPI door deze vertegenwoordigers terug mee genomen naar deze beslissingsorganen. Een duidelijke rol of opdracht voor deze vertegenwoordigers werd nooit echt toegelicht of beschreven in een huishoudelijk reglement. Het is naar de toekomst toe daarom zeker een meerwaarde om hier wel in te voorzien, alsook te voorzien in een duidelijk organogram van de inplaatsgestelde governance waarbij ook de onderlinge verhouding tussen de cellen wordt verduidelijkt.

11.3

Hoe heeft D3 de organisatie en werking van deze cellen ervaren? Hoe verliep de wisselwerking tussen disciplines onderling en met de kabinetten ook aanwezig in cofeco?

Het crisiscentrum heeft tijdens deze crisis een essentiële rol gespeeld als coördinator van de wisselwerking tussen al de in plaats gestelde cellen en betekende een meerwaarde in de ondersteuning van het beslissingsproces.

Via de vertegenwoordiger van de TaskForce GPI in het COFECO was het mogelijk om bepaalde vaststellingen of bezorgdheden over te maken. Bovendien werd via het comité de samenwerking tussen de verschillende disciplines gefaciliteerd en een netwerk van contacten uitgebouwd. Anderzijds was de governance en de rol van de verschillende cellen met momenten onvoldoende duidelijk. Eind maart werd een organogram opgesteld door het crisiscentrum dat een overzicht gaf van de verschillende cellen en de contactgegevens van de verschillende vertegenwoordigers. Maar na verloop van tijd ontstond een toename van nieuwe cellen (Taskforce De Backer, Taskforce vaccinatiestrategie,...) en waren er ook wijzigingen (aanstelling corona-commissaris, OCC als beslissingsorgaan in plaats van de NVR, verdwijnen van cel Ecosoc,...). Er werd onvoldoende duidelijk gecommuniceerd wat de reden was van deze wijzigingen en hoe deze zich binnen de bestaande structuur positioneerden. Er werd ook geen nieuw organogram ter beschikking gesteld.

Op die manier is het niet altijd even duidelijk bij welke cel men terecht kan voor welke vraag en of deze vraag al dan niet via het COFECO gesteld moet worden. Zo bijvoorbeeld voor de maskers: de behoefte van politie aan chirurgische maskers werd via het COFECO overgemaakt op 22/03. Pas eind april werd een antwoord verkregen waarbij het in afwachting niet duidelijk was bij wie het dossier in behandeling was: volksgezondheid, Celeval, RMG, Taskforce De Backer,...? Er was daarbij ook niet de mogelijkheid om af te stemmen met andere FOD's. Zo ook voor de vraag van politie om als kritiek beroep erkend te worden en prioriteit te krijgen bij testing. Het is aan te bevelen om dit naar de toekomst beter te verduidelijken.

In feite was het COFECO vooral een forum om te rapporteren over de stand van zaken en om voor de kabinetten het nut of de praktische haalbaarheid van bepaalde hypothesen af te toetsen met verschillende experts. Het bleef echter nog al te vaak beperkt tot een loutere uitwisseling, naar onze mening ontbrak het soms aan een meer concrete uitwerking ervan.

Hiertoe zou het misschien meer aangewezen zijn om thematische IKW's te organiseren, waarop de kabinetten dan de betrokken experts zouden kunnen uitnodigen om samen te concretiseren. Op die manier zou een betere operationalisering van de haalbaarheid kunnen plaatsvinden alvorens hierover een politieke beslissing wordt genomen in de NVR/ het OCC. (cfr grenscontroles en controle quarantaine waar dit ontbrak)

11.4	<u>Hoe heeft D3 zich intern georganiseerd om zijn rol in de federale fase van het crisisbeheer optimaal op te nemen?</u> Door de creatie van een GPI Taskforce, aan wie de vertegenwoordigers in de federale beleidsorganen feedback gaven, en vice versa. Externe partners moesten dus niet gaan 'shoppen' doorheen de verschillende entiteiten van de politieorganisatie, maar konden altijd beroep doen op één vast aanspreekpunt, dewelke dan zorgde voor de verdere interne coördinatie of het uitzetten van de opdrachten. Daarnaast werden de beslissingen van de NVR (later het OCC) vertaald in richtlijnen op maat van de politieorganisatie door de Taskforce GPI waarna deze duidelijk en zeer snel gecommuniceerd werden aan alle leidinggevenden binnen de organisatie en enkele uren later ter beschikking werden gesteld voor alle personeelsleden via een daartoe speciaal gecreëerd informatieportaal. Op die manier werd er intern de politieorganisatie gestreefd naar uniformiteit wat van belang bleek te zijn in deze crisissituatie waarbij nieuwe maatregelen, en daaraan gekoppeld nieuwe beslissingen, zich in sneltempo opvolgden.
11.5	<u>In april 2020 publiceerde de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken de omzendbrief GPI94 met de oprichting van de taskforce GPI. Waarom was dit orgaan nodig? Wat zijn de ervaringen met de werking van dit orgaan? Zal dit vehikel ook bij andere crisissen gebruikt worden?</u> De Taskforce GPI werd op eigen initiatief door de Geïntegreerde Politie opgericht als vorm van realtime management om de crisis te kunnen beheren. Deze werkwijze werd met de omzendbrief GPI 94 van 30 maart 2020 bekrachtigd, alsook de geïntegreerde en dwingende reikwijdte van de uitgevaardigde richtlijnen van de Taskforce GPI. Bij aantreden van de nieuwe minister van Binnenlandse Zaken, Mevr Verlinden, werd hier een vervolg aan gegeven in de vorm van de ministeriële omzendbrief GPI-94bis van 28 oktober 2020. Deze tweede omzendbrief bestendigt onder meer het volgende: • de Task Force GPI blijft instaan voor een eenduidig beleid en behoudt het mandaat om de eenvormige toepassing van de regelgevende en reglementaire teksten binnen de gehele Geïntegreerde Politie te garanderen; • het toekennen van het statuut 'essentiële sector' aan de politie; • de zeer zichtbare politionele aanwezigheid in het straatbeeld ter handhaving van de maatregelen ter bestrijding van het coronavirus; • het belang om alle Covid-19 gerelateerde afwezigheden (positieve testen en quarantaine) aan het Contact Center Covid-19 van de GPI te melden.

	De inplaatsstelling van de Taskforce GPI en de bekendmaking van de ministeriële omzendbrief GPI 94 betreffende de richtlijnen inzake de genomen maatregelen ter bestrijding van het virus COVID-19 hebben het geïntegreerde politiebeheer van deze crisis vergemakkelijkt en versterkt. De structuur en werkwijze bleek performant te zijn om een antwoord te bieden aan de verschillende uitdagingen. Beslissingen konden zeer snel en in consensus genomen worden. De wettelijke basisprincipes van de Geïntegreerde Politie, gestructureerd op twee niveaus (WGP) bleven daarbij ten allen tijde overeind en gerespecteerd. Gebaseerd op de positieve evaluatie van de huidige werking kan bij een volgende nationale crisis van dergelijke omvang, zeker overwogen worden om opnieuw een Taskforce GPI in te stellen. Daartoe zou de huidige werking best verankerd worden naar de toekomst toe door de huidige GPI 94 om te zetten in een generieke GPI die van toepassing blijft bij volgende crisissen. Er wordt momenteel ook een draaiboek bijgehouden dat de te ondernemen acties en procedures bundelt en een aantal checklists bevat waarop kan terug gevallen worden.
Maatregelen en wettelijke basis opdrachten	
11.6	<u>De federale politie heeft meegewerkt aan de opmaak van de MB's houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken. Hoe kwamen deze tot stand en waarom werd voor MB's gekozen?</u> Vanuit de Federale Politie werd inderdaad juridische expertise verleend aan Binnenlandse Zaken bij de opmaak van de eerste versies van het MB. Er werd gekozen om de wet van 15 mei 2007 op de Civiele Veiligheid (art 182, eerste lid) toe te passen, aangezien deze de volgende bevoegdheden geeft aan de minister van Binnenlandse Zaken: <i>“De minister of zijn gemachtigde kan in geval van dreigende omstandigheden de bevolking, ter verzekering van haar bescherming, verplichten zich te verwijderen van plaatsen of streken, die bijzonder blootgesteld, bedreigd of getroffen zijn, en degenen die bij deze maatregelen betrokken zijn een voorlopige verblijfplaats aanwijzen; om dezelfde reden kan hij iedere verplaatsing of elk verkeer van de bevolking verbieden.”</i> Vooraf deze laatste zinsnede zou toelaten om een 'lockdown' op te leggen, evenals bijhorende maatregelen noodzakelijk om de verspreiding te beperken. Iedere overtreding van de door de minister opgelegde maatregel zou dan strafrechtelijk kunnen vervolgd worden, aangezien het miskennen van de maatregelen vermeld in artikel 182 Wet Civiele Veiligheid door middel van artikel 187 Wet Civiele veiligheid strafbaar maakte. Op grond van deze wetsartikelen werd dan ook het ministerieel besluit opgesteld.

	De keuze voor een ministerieel besluit als uitvoering van deze wet was op dat moment een voor de hand liggende keuze gelet op de dringende toestand waarin ons land zich bevond. Echter, deze keuze voor een MB was een antwoord op een dringende toestand. Ondertussen zijn we in een langdurige situatie terecht gekomen waarbij bepalingen zijn genomen die niet meteen meer gelinkt zijn aan de Wet Civiele Veiligheid en die beperkingen opleggen aan de individuele rechten en vrijheden, hetgeen beter geregeld wordt in eigen specifieke wetgeving. Om die reden zou het aangewezen zijn om de bepalingen meer solide te verankeren in een federale wet, gestemd door het parlement.
11.7	<u>Na elk MB kwam er ook een aanpassing van de FAQ lijst. Hoe zorgde D3 er voor dat al deze maatregelen op een correcte wijze geïnterpreteerd konden worden door de politiemann en -vrouw op de straat? Hoe werden deze maatregelen operationeel vertaald? Ondervonden de korpsen veel moeilijkheden op het terrein door het gebrek aan heldere, duidelijke regels voor de handhaving van die regels? Wat gebeurde er met verschillen aan interpretatie tussen verschillende Politiezones?</u> Gelet op het feit dat éénieder verschillende interpretaties kon geven aan het MB, schreef het crisiscentrum FAQ uit. De FAQ waren uitgebreidere interpretaties van het MB. Zo bepaalde zij meer gedetailleerd wat verstaan moest worden onder niet-essentiële verplaatsingen, wie vrijgesteld was van het verbod van grensoverschrijdende verplaatsingen, etc. Ter ondersteuning van de politiemann en -vrouw op het terrein werd vanuit de TaskForce GPI het op dat moment geldende MB in politionele operationele richtlijnen vertaald (ook gekend als het interventiehandboek Covid-19). Deze politionele operationele richtlijnen bevatten meer specifiek de interventiemodaliteiten, de vergaring van bewijselementen en de wijze waarop de processen-verbaal moeten worden opgesteld. Maatregelen werden dus soms verder verfijnd in de FAQ, maar politieambtenaren kregen de onderrichting om enkel PV's op te stellen op basis van de operationele richtlijnen, die hun rechtsgrond vonden in het MB, en dus niet op basis van de FAQ van het Nationaal Crisiscentrum. Wel werd in de operationele richtlijnen rekening gehouden met de informatie uit deze FAQ's: • Wanneer de interpretaties van de FAQ's van het NCCN voor de burger bindender waren dan de bepalingen van het MB Covid, werd de onmogelijkheid van verbalisering en streng ingrijpen expliciet vermeld; • Wanneer de interpretaties van de FAQ's van het NCCN minder bindend waren, en dus in het voordeel van de burger, werden deze interpretaties herhaald om als zodanig op het terrein te worden toegepast.

Deze operationele richtlijnen worden permanent geactualiseerd en/of aangevuld in functie van de reglementaire werkzaamheden van de regering. De nieuwe of aangepaste operationele richtlijnen worden steeds eerst aan de leidinggevenden gecommuniceerd en worden enkele uren later ter beschikking gesteld van alle personeelsleden op een online informatieportaal. Deze werkwijze draagt bij tot een zo maximaal mogelijk gelijkwaardige dienstverlening over het hele land.

Naast het ter beschikking stellen van deze operationele richtlijnen werden ook periodieke vergaderingen met de arrondissementale directeurs of teambriefings in lokale zones georganiseerd om de richtlijnen nog beter te kunnen toelichten en zo een uniforme aanpak te bewerkstelligen.

De juridische dienst van de Federale Politie was voor de leden van de Geïntegreerde Politie het aanspreekpunt voor vragen over de toepassing van het ministerieel besluit. Zij volgde daartoe ook de inhoud van de FAQ's maar moest evenwel regelmatig in overleg gaan met de juristen van het NCCN wanneer er interpretatiemoeilijkheden waren. Haar conclusies werden mee ingevoegd in de operationele richtlijnen die aan de medewerkers werden verspreid, alsook verwerkt in voorbeelden om bepaalde verhelderingen te brengen.

Om de eventuele onduidelijkheden of tegenstrijdigheden tussen de bepalingen in het MB Covid en de toelichtingen in de FAQ 's van het NCCN weg te werken, werd vier maal een vergelijkingstabel opgesteld door de juridische cel van het NCCN in samenwerking met de Federale Politie. Dit document is voorgelegd aan het COFECO en aan de werkgroep die belast is met het opstellen van de FAQ's, maar niet alle opmerkingen werden daarbij onmiddellijk in aanmerking genomen.

Ondanks deze inspanningen werd (voornamelijk tijdens de eerste golf) vastgesteld dat de politionele operationele richtlijnen niet altijd werden toegepast op de door de Taskforce GPI voorgeschreven wijze. Bovendien werd het vanaf de zomerperiode duidelijk dat de overheden op provinciaal niveau of lokaal niveau in functie van de cijfers in hun regio meer plaatselijke maatregelen bepaalden (vb. al dan niet verplicht dragen van een mondkap, een avond- of nachtklok, gedeeltelijke lockdown Antwerpen). Dit bemoeilijkte een uniform politieoptreden.

11.8	<u>In het begin van de crisis werd er gewerkt met allerlei formulieren die echter niet verplicht werden, maar sterkt aangeraden: formulier van de werkgever om zich te kunnen verplaatsen, formulier om de grens over te mogen, etc? Hoe evalueert u deze manier van werken?</u> Gedurende de lockdownperiode van de eerste fase van de crisis was het controleren van niet-essentiële verplaatsingen een belangrijke opdracht voor politie. Het Ministerieel Besluit was duidelijk: voor de verplaatsingen in het binnenland was er geen officieel certificaat of doorgangsbewijs nodig. Echter, om de politionele tussenkomst te faciliteren, was een verplicht bewijs van de werkgever dat de verplaatsing rechtvaardigt (woon-werkverkeer, verplaatsing om een vergadering bij te wonen ...) aangewezen voor het kunnen vaststellen van het al dan niet respecteren van die maatregel. Liefst ook op een gestandaardiseerde wijze waardoor vervalsingen vermeden kunnen worden.
11.9	<u>Verschillende keren antwoorden de voormalige en huidige minister van Biza op parlementaire vragen dat de politie geen enkele rol te spelen had in het afdwingen of controleren van de quarantaine maatregel? Hier lijkt nu verandering in te komen? Wat is nu de rol van de politie in deze maatregel? Wat gaan jullie concreet doen?</u> Het controleren van de quarantaine behoort momenteel inderdaad (nog) niet tot de bevoegdheid van politie. Hier is tot op heden ook geen wettelijke basis voor. De politiediensten kunnen hoogstens vaststellen dat betrokkene in overtreding is met de regionale regelgeving doordat hij of zij het bevel van gespecialiseerd medisch personeel miskent. De bevoegde beambten kunnen dan de bijstand van de politiediensten vragen, wanneer die mogelijks met geweld of bedreigingen worden geconfronteerd. Momenteel zijn de deelstaten bezig om de nodige wettelijke aanpassingen door te voeren om controle op de quarantaine maatregel mogelijk te maken. Wij wachten deze wettelijke aanpassingen af om te weten of deze taak ook aan politie kan worden toegekend en volgens welke modaliteiten hier uitvoering aan dient gegeven te worden.

11.10	<u>Er kwam heel wat kritiek op de onwettelijkheid van bepaalde maatregelen, denk maar aan de avondklok, de woonstbetreding, het gebruik van drones en camera's, etc. Op welke manier hebben jullie de minister van binnenlandse zaken hierin geadviseerd? Welke maatregelen werden door D3 absoluut onmogelijk of onwenselijk geacht om te handhaven? Werden deze maatregelen besproken op cofeco? Werd hier extern juridisch advies voor ingewonnen? Hoe gaan jullie om met verschillen in interpretatie van wat er wettelijk kan en mag binnen de GPI?</u> Er werd regelmatig beroep gedaan op de juridische expertise van politie. Dit resulteerde in een aantal concrete adviezen en soms toelichtingen in het COFECO, bijvoorbeeld over de woonstbetredingen. Wat de woonstbetredingen betreft, heeft de politie altijd het standpunt ingenomen dat in december ook geformaliseerd werd door het College van procureurs-generaal. Het is echter te betreuren dat er lange tijd overheen ging alvorens een duidelijk standpunt te krijgen van onze overheden, die nota bene tegenstrijdige signalen gaven, wat zorgde voor onnodige discussies op het terrein. Voor sommige thematieken werd de politie eveneens bevraagd, maar behoorde het onderwerp niet meteen tot de expertise of bevoegdheden van politiediensten, maar was het eerder aangewezen om dit in samenspraak met andere deskundigen te doen. Zo bijvoorbeeld voor de controles op quarantaine, het ontmoedigen van buitenlanders om hier te komen funshoppen of het terugsturen van buitenlanders op basis van het niet kunnen voorleggen van een negatieve test, ...Dergelijke coördinatievergaderingen bleven echter uit waardoor soms het gevoel ontstond naast elkaar door te werken. Inzake de invoering van de avondklok werd geen advies gevraagd aan de Taskforce GPI. Drones worden al 10 jaar ingezet door politiediensten zonder enige klacht van privacy. In de periode voor de eindejaarsfeesten werd plots wel bijzonder heftig gereageerd alsof politie pizzadozen zou gaan tellen door de inzet van drones, wat uiteraard nooit de opzet is geweest. Het heeft er wel toe geleid dat het College van Procureurs-Generaal vlak voor de eindejaarsperiode een richtlijn heeft uitgevaardigd (COL 6/2020) die eigenlijk de bestaande regel heeft bevestigd: drones kunnen ingezet worden in de openbare ruimte, bijvoorbeeld om crowding te vermijden, maar niet om proactief individuele vaststellingen van Corona-misdrijven te gaan doen. Wanneer politiemedewerkers interpretatiemoelijkheden ondervonden, konden ze deze voorgeleggen aan de juridische dienst van de Federale Politie. Zij waren het aanspreekpunt voor vragen over de toepassing van het ministerieel besluit. Wanneer deze juristen niet meteen een antwoord konden bieden, gingen zij in overleg met de juristen van het NCCN, en werd hun advies aan de Taskforce GPI, en desgevallend het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken voor validatie alvorens in richtlijnen te publiceren.
-------	---

11.11	<u>De woonstbetredingen die jullie eerder (pre-corona) ondernamen op basis van artikel 27 WPA, kan u ons daarvan zeggen of de omstandigheden van die woonstbetredingen ongeveer hetzelfde waren als waarop vandaag de woonstbetredingen worden toegelaten voor de controle op bv. een persoon teveel aan de kersttafel?</u> De finaliteit van het betreden van de plaatsen, vastgelegd in artikel 27 van de wet op het politieambt, bestaat in het doorzoeken van plaatsen om personen op te sporen die in gevaar verkeren of om de oorzaak van het gevaar op te sporen en, in voorkomend geval, deze verhelpen. Zoals elke andere bepaling die het mogelijk maakt rechten en vrijheden te schenden, moet dat artikel strikt worden geïnterpreteerd. De onschendbaarheid van de woning is een essentieel grondrecht in een rechtsstaat. Het betreden van een privéplaats, waaronder een woning, is enkel mogelijk in geval van absolute noodzaak en met de voorafgaande, schriftelijke, vrije en geïnformeerde toestemming van alle personen die het werkelijk genot hebben van de plaats. Bij gebrek aan voornoemde toestemming is het aan de lokaal bevoegde gerechtelijke politieoverheid (procureur des Konings) om te bepalen of het betreden van de privéplaats absoluut noodzakelijk is. Het betreden van de privéplaats kan alleen plaatsvinden met de uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming van de bovenvermelde magistraat. Het beoordelen van een woonstbetreding (absolute noodzakelijkheid en proportionaliteit) moet geval per geval gebeuren. Deze principes zijn ongewijzigd gebleven t.o.v. de periode pre-corona en waren zo ook vervat in de operationele richtlijnen van de Taskforce GPI. De juridische bescherming van onze politiemedewerkers is steeds ook van groot belang, vooral in geval van een sanitaire crisis waarbij een woonstbetreding een risico inhoudt voor de politieman- en vrouw op het terrein. Daarom gaven de politionele operationele richtlijnen steeds voorrang aan een gerechtelijke tussenkomst, hetzij mits toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats, hetzij mits toelating van de bevoegde magistraat. Deze zienswijze werd ondertussen ook bevestigd in de herziene versie van de COL 6/ 2020 van 15 december door het College van de procureurs-generaal.
-------	--

11.12	<u>Voor de kerstperiode verklaarde de regering strenger te gaan controleren op de bestaande maatregelen zoals verplicht telewerk, funshopping, reizen en naleven van het aantal contacten. In hoeverre achtte u het mogelijk om dit allemaal op adequate wijze te controleren?</u> De politie moet haar rol ter zake spelen, namelijk het controleren van de naleving van de opgelegde maatregelen, zoals zij dat sinds het begin van de crisis uitvoert. De versterkte controles in deze periode werden in samenspraak met de minister specifiek gericht op het samenscholingsverbod, de naleving van de administratieve formaliteiten voor funshoppers en terugkerende vakantiegangers. Wat deze laatste betreft ging het niet om systematische grenscontroles, maar wel om steekproefgewijze controles, rekening houdende met de risicoplaatsen en beschikbare capaciteit. Op plaatsen zoals de luchthaven en treinen was dit wel quasi systematisch, voor wegcontroles is dit meer op basis van gerichte steekproeven, aangezien het hier ook moeilijker te controleren is of iemand langer dan 48u in het buitenland heeft verbleven. Sluitend zijn deze controles dus niet, dat zou in termen van politionele capaciteit ook niet haalbaar zijn, maar men mag er wel vanuit gaan dat de politionele inspanningen in deze een ontradend effect hadden. Bij verdenking van niet-naleving, nam de politie passende maatregelen, hetzij door de inbreuk te doen stoppen, hetzij door hier een PV tegen op te stellen. De politie verzekert dit met gezond verstand, aangezien bepaalde gedragingen de volksgezondheid in gevaar brengen. De burger die zich aan de maatregelen houdt, verwacht dan ook dat de politie de naleving ervan controleert. Controles op verplicht telewerk worden niet door de politie uitgevoerd, maar door de inspectiediensten.
11.13	<u>In hoeverre acht u het wenselijk dat instrumenten waarvoor het wettelijk kader nauwkeurig bepaald werd, voor andere doeleinden worden aangewend? Zoals bijvoorbeeld in de politiezone Vlas, waar in april 2020 een wagen door ANPR-camera's werd opgemerkt en de man in kwestie geen redenen kon opgeven voor zijn verplaatsingen?</u> Het is wenselijk dat de politiediensten gebruik kunnen maken van de beschikbare technologische middelen om de situatie te monitoren en op te treden. Dit echter altijd mits respect van het uitgezette wettelijke kader en de bescherming van de privacy (cfr drones).

	Specifiek voor de situatie in de politiezone VLAS werd een man tijdens een politiepatrouille betrapt op een inbreuk inzake de corona-maatregelen. De man betwistte de feiten, waarop de waarheid van het verhaal werd geverifieerd via ANPR-gegevens. Dit is een werkwijze die ook gehanteerd kan worden ter staving van andere inbreuken.
11.14	<u>In hoeverre is D3 betrokken (geweest) bij de opmaak van de nieuwe pandemiewet, die er volgens de minister van binnenlandse zaken spoedig zal komen?</u> Deze week werd een eerste advies hierover aan de Taskforce gevraagd (11 januari 2021).
11.15	<u>Waarom was de oprichting van de Taskforce GPI noodzakelijk?</u> Zie 3.2
11.16	<u>Er was discussie over de uniforme interpretatie van de ministeriële besluiten die tijdens de coronalockdown genomen werden. Schat u in dat de handhaving door de politie rechtsgeldig was zonder die officiële interpretatie?</u> Zie 11.7. De politiediensten kregen via de politionele operationele richtlijnen van de Taskforce GPI instructie om enkel te verbaliseren bij het voorhanden zijn van een wettelijke bepaling, met name op basis van het op dat moment geldende ministeriële besluit (MB) of een provinciaal/gemeentelijk besluit.
11.17	<u>Waren er regionale verschillen in naleving van de coronamaatregelen?</u> We kunnen inderdaad regionale verschillen vaststellen bij de naleving van de coronamaatregelen. Sinds het begin van de Covid-crisis is het totaal aantal pv's in het Vlaams Gewest het grootst, gevolgd door het Waals Gewest en tot slot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het Vlaams Gewest telt ook het grootste aantal dagelijkse pv's, met op de tweede plaats het Waals Gewest of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, afhankelijk van de dag. Dit verschil in cijfers betekent niet meteen dat Vlamingen meer strafbaar gedrag stellen. Om echt een conclusie te kunnen trekken, zou eveneens rekening gehouden moeten worden met de al dan niet verhoogde aanwezigheid van de politie in het

	gewest, de houding van de politieagenten om meteen pv's uit te schrijven of om eerst een waarschuwing te geven, het aantal verklikingsgevallen door de burgers ... Wel wordt vastgesteld dat het veelal om dezelfde soorten inbreuken handelt. In de drie gewesten is het aantal pv's ten gevolge van een samenscholingsverbod immers het grootst. Over het algemeen gevolgd door de niet-naleving van de avondklok, de niet-naleving van het dragen van een mondkapje en de niet-naleving van de social distancing.
11.18	<u>Wordt er meer personeel ingezet op straat sinds de vraag naar meer handhaving van de coronamaatregelen? Hoeveel?</u> Globaal gesteld wordt er niet meteen 'meer' personeel ingezet op straat, maar wordt een gedeelte van het personeel 'anders' ingezet'. Personeel dat vrijkomt uit taken die minder dienen te worden ingevuld (taken van ordehandhaving bij evenementen en betogingen) kunnen immers geheroriënteerd worden naar taken van handhaving Covid-19. Hoewel deze inspanning niet nauwkeurig kan worden becijferd, is de inschatting dat hier dagelijks zo'n 10.000 politiemensen mee bezig zijn. De huidige beschikbare capaciteit volstaat om de opdrachten uit te voeren zonder dat er een te grote impact is op de andere politietaken. In deze tijden van crisis is het bovendien zo dat de politie zich concentreert op de meest essentiële opdrachten.
11.19	<u>Heeft de 'gemiddelde' overtreder een specifiek profiel? Hoeveel van de vaststellingen betreffen recidive?</u> Sinds het begin van de coronamaatregelen in maart 2020, en tot en met 20 december 2020 werden door Justitie 147.969 inbreuken op de Coronawetgeving geregistreerd.(Cijfers van hun website) Het is niet mogelijk een exact cijfer te geven over het aantal vaststellingen die recidive betreffen. Uit de cijfers van Justitie, ter beschikking op hun website, blijkt wel dat lastens 77.325 verdachten (59%) een (onmiddellijke) minnelijke schikking werd voorgesteld. Met betrekking tot het profiel van de overtreiders kan volgende info meegegeven worden: - Het zijn hoofdzakelijk mannen (77%). Slechts 23% van de overtreiders is van het vrouwelijke geslacht. - Met betrekking tot de nationaliteit zijn de overtreiders hoofdzakelijk Belgen (67,7%), gevolgd door overtreiders met de Roemeense (4,5%) en Franse (4,4%) nationaliteit. Nederlanders (2,9%) en Bulgaren (2%) vervolledigen de top 5. - Wat de leeftijd van de overtreiders betreft, blijkt de leeftijdsgroep van de 18 tot 24-jarigen het sterkst vertegenwoordigd te zijn.

11.20	<u>Wordt er gebruik gemaakt van bepaalde infrastructuur of middelen om de handhaving te faciliteren? Sinds wanneer? Zijn deze middelen effectief en worden ze efficiënt ingezet?</u> Na het MB van 23 maart 2020, zijn een aantal technologische middelen bijkomend ter beschikking gesteld van de politiediensten voor een snelle, adequate en veilige opvolging van de naleving van de maatregelen: - De in plaats stelling van een gloednieuwe toepassing 'ANG/Cross-Covid' dewelke het terrein toelaat om onmiddellijk de overtreders in de ANG te vatten en overeenkomstig de COL 6/2020, meteen 'recidive' te kunnen vaststellen om hier zo het gepaste gevolg aan te kunnen geven; - de mogelijkheid om bij een onmiddellijke minnelijke schikking, contactloos te betalen, door het gebruik van QR-code die alle betalingsinformatie bevat. - vanuit de Taskforce werd gevraagd de mogelijkheid te voorzien om GAS structureel te kunnen toepassen voor COVID19-overtredingen. Deze vraag werd niet ingewilligd. - Deze middelen vullen de reeds bestaande mogelijkheden van FOCUS aan dat dit jaar volledig werd uitgerold binnen de Geïntegreerde Politie. FOCUS laat toe om onmiddellijk op het terrein vaststellingen te registreren en de operationele databanken te bevragen. Daarnaast werden vaste en mobiele camera's, waaronder drones, ingezet aan de kust, in Brussel en in Luik, met als doel aan crowd controle te doen. Tenslotte naar de bevolking toe, werd het 'Digitaal Loket' verder uitgebreid. Via www.politie.be (police-on-web), is de politie aanspreekbaar en bereikbaar voor welbepaalde niet-dringende aangiften, zonder dat een fysieke verplaatsing gemaakt moest worden naar een commissariaat. Deze police-on-web kon immers na herhaald aandringen bij Justitie, tijdelijk uitgebreid worden naar meerdere misdrijven.
11.21	<u>Wie beslist hoeveel personeel er lokaal ingezet wordt om na te gaan in welke mate de burgers de maatregelen opvolgen?</u> Iedere korpschef is verantwoordelijk voor het beheer van zijn operationele capaciteit en houdt daarbij rekening met eventuele richtlijnen van de burgemeesters, gouverneur en federale overheid enerzijds en het Parket anderzijds.

11.22

Welke obstakels heeft de Taskforce in haar werking ondervonden? Hoe hebben jullie die trachten weg te werken? Wat lukte wel en wat dit?

Een belangrijke uitdaging betrof het feit dat een gebrek aan consistentie en duidelijkheid werd ervaren in de bepalingen van het MB en de bijhorende FAQ's. Hierdoor werd er ruimte gelaten voor uiteenlopende interpretaties door de lokale autoriteiten en burgers. De snelheid van wijzigingen van het MB zorgde voor bijkomende verwarring. Het was voor politiemedewerkers niet altijd evident om de snelle opeenvolging van nieuwe richtlijnen te verwerken.

De Taskforce was bovendien vaak afhankelijk van externe factoren waar ze zelf geen vat op had. Zo maakte de NVR tijdens de eerste golf bijvoorbeeld op woensdag haar beslissingen kenbaar, maar gingen deze pas enkele dagen later in via een gewijzigd MB dat op de vooravond verscheen. Dit zorgde in de tussenliggende dagen bij de bevolking (en ook bij de politiediensten) voor verwarring.

Daarnaast bestond er vaak een veelheid aan communicatie: via persconferenties van de Nationale Veiligheidsraad, aanvullende interviews door ministers, via het crisiscentrum, via provinciegouverneurs of burgemeesters, via geschreven pers en via beroepssectoren. Deze was zeker niet altijd op elkaar afgestemd. De bevolking nam zo verschillende informatie op en betwistte het optreden van politie. Dit maakte de handhaving door politie er niet gemakkelijker op.

Om de politiemann en -vrouw op het terrein te ondersteunen in bovenstaande uitdagingen, zorgt de TaskForce Covid-19 van de Geïntegreerde Politie in een zo snel mogelijke opmaak en/of actualisatie van haar operationele richtlijnen (zie 11.7). Deze vertalen immers het op dat moment geldende MB, de eventuele verijningen uit de FAQ en de omzendbrief COL 6/2020 van het College procureurs-generaal. Alle leidinggeevenden werden steeds zo snel als mogelijk ingelicht van wijzigingen opdat zij deze in briefings naar hun personeelsleden toe konden opnemen. We willen eveneens verduidelijken dat de opeenvolgende veranderingen in frequentie en omvang zijn afgenomen en het communicatieproces van deze richtlijnen positief wordt geëvalueerd. De vertegenwoordiging van de politie in de NVR (later OCC) en in het COFECO liet bovendien toe om – daar waar mogelijk – signalen op te vangen en te anticiperen in het uitdenken van een mogelijke aanpak.

11.23	<u>Werd er met de buurlanden of internationaal afgestemd over de sluiting van de grenzen en de controles van verplaatsingen?</u> De politie werd te weinig betrokken bij en geconsulteerd voor het overleg met de buurlanden dat door leden van de regering werd georganiseerd. Zo werd in de eerste golf wel aan politie gevraagd via het ICC om een scenario voor te bereiden voor het sluiten van de grenzen. Echter, niet met alle adviezen en aanbevelingen werd rekening gehouden bij het effectief implementeren ervan. Bovendien kon het overschrijden van de grenzen niet gesanctioneerd worden (deze bepaling werd niet strafbaar gesteld in het MB). Toch moest politie hier controles op doen, wat betekende dat zij enkel kon ontraden maar niet kon handhaven. Dit werd aan de minister, als ook op het COFECO aangekaart, maar niet meteen verholpen. Dit soort hiaten moeten in de toekomst vermeden worden. Bij de tweede golf werd wel Europees afgesproken om geen grenzen te sluiten of systematische grenscontroles te organiseren zonder onderling akkoord.
11.24	<u>Welk systeem werd er voorzien om ervoor te zorgen dat essentiële goederen of personen die instaan voor essentiële diensten zich vlot konden verplaatsen in het binnenland en tussen landen om vb het persoonlijk beschermingsmateriaal te vervoeren? Trad dit systeem onmiddellijk in werking? Zo niet, wat waren de consequenties van de afwezigheid ervan?</u> Het Ministerieel Besluit voorzag uitzonderingen voor de essentiële diensten en sectoren die instaan voor essentiële goederen en diensten. Deze uitzonderingen werden duidelijk opgenomen in de operationele richtlijnen en in diverse communicaties. Echter was er voor de verplaatsingen in het binnenland geen officieel certificaat of doorgangsbewijs nodig. Om de politionele tussenkomst te faciliteren, was een verplicht bewijs van de werkgever dat de verplaatsing rechtvaardigt (woon-werkverkeer, verplaatsing om een vergadering bij te wonen ...) een wenselijke ondersteuning geweest. Het bijhebben van een werkgeversattest werd kort nadien wel opgenomen in de FAQ van het NCCN, maar kon niet afgedwongen worden en vele bestuurders waren er niet van op de hoogte. Daardoor moest de politie mensen op hun woord geloven en konden ze niet uitmaken of de verplaatsing effectief gerechtvaardigd was.
11.25	<u>Hoe verliep de afstemming van taken en samenwerking tussen de federale en de lokale politie?</u> Er was een goede samenwerking tussen de verschillende entiteiten onderling en de Geïntegreerde Politie op twee niveaus werkte in deze pandemie voortreffelijk samen. Beslissingen werden steeds in onderling overleg genomen.

	De Lokale Politie bleef instaan voor het garanderen van de basisfunctionaliteiten en organiseerde bijkomend Covid-patrouilles. Zij kon daartoe versterking vragen aan de Federale Politie wanneer nodig (principe subsidiariteit) die zelf ook controles uitvoerde op haar specifieke grondgebied bijv spoorwegen, luchthavens en autostrades (principe specialiteit).
<u>Werking Taskforce</u>	
11.26	<u>Uit hoeveel leden bestaat deze taskforce? Wie zijn deze leden? Hoe werden ze benoemd?</u> De Taskforce GPI is samengesteld uit de leden van het directiecomité van de Federale Politie (CG, DGJ, DGA, DGR), de voorzitter en vice-voorzitters van de Vaste Commissie van de Lokale Politie, hun rechtstreekse medewerkers en experts (welzijn, communicatie,...) alsook de directeurs-generaal van het ATS Binnenlandse Zaken en het ATS Justitie. Aanvankelijk bestond de Taskforce uit 43 leden, maar na evaluatie werd deze afgeslankt tot 32 leden. Het secretariaat van de Taskforce werd verzekerd door de dienst beleidsondersteuning van de Federale Politie. De Taskforce GPI werd ad hoc opgericht en besprak enkel Covid-19-gerelateerde materies met als doel het kunnen uitvoeren van een eenduidig beleid door alle politiediensten en een uniforme toepassing van de uitgevaardigde maatregelen. De vergaderingen verliepen steeds online, variërend van dagelijks tot tweewekelijks in functie van de evolutie van de pandemie. Ze werden georganiseerd onder moderatie van een voorzitter en werden gestructureerd volgens vaste items (operationeel/ niet-operationeel//communicatie). De vergaderingen werden ondersteund door een gedeeld documentatiekanaal (Teams) en een dagelijks stuurbord.
11.27	<u>Hoeveel richtlijnen heeft deze taskforce uitgevaardigd?</u> De Taskforce heeft 25 GPI-richtlijnen uitgevaardigd. Enkele van deze richtlijnen kregen doorheen de afgelopen periode ook updates omwille van veranderde omstandigheden, te wijten aan de evolutie van de pandemie. Daarnaast stuurde de Taskforce soms ook punctuele communicaties uit, gericht aan de leidinggevendenden met specifieke meldingen. (bijv. om een verhoogde aandacht te vragen voor een bepaald fenomeen of nieuwe wetgeving onder de aandacht te brengen).

11.28	<u>Hoe ervaart u de opvolging van deze richtlijnen bij de politie?</u> Zie ook reeds antwoord op vraag 11.7 Er werd vastgesteld dat de richtlijnen van de Taskforce GPI niet altijd werden toegepast op de door de Taskforce GPI voorgeschreven wijze: • verplaatsingen van gezondheidswerkers, diplomaten of leveranciers van goederen werden onderworpen aan uitgebreide controles, in strijd met de operationele richtlijnen van de GPI; • de opening van bepaalde bedrijven (bv. AVA papierwinkels) werd beboet in de ene gemeente, maar werd toegestaan in een andere, meestal te wijten aan verschillende interpretaties door hun overheden; • bepaalde grensovergangen werden gesloten vooraleer dergelijke instructies werden gegeven; • bepaalde zones hebben FFP-2-maskers verworven en het dragen ervan toegestaan in gevallen waarin de GPI-richtlijnen niet voorzien en ondanks de tekorten aan deze maskers; • sommige zones hebben sneltests besteld zonder zich te aligneren met de geïntegreerde visie; • met betrekking tot de politiescholen werden initiatieven in strijd met de afspraken op nationaal niveau vastgesteld. Zo werd in sommige scholen de GPI48-opleiding hervat wanneer de risicoanalyse nog niet was gefinaliseerd of verkozen sommige scholen te sluiten in plaats van afstandsonderwijs te organiseren. Dit was vooral het geval tijdens de eerste golf en is vooral te wijten aan diverse, vaak tegenstrijdige communicatie van de overheden, alsook aan het feit dat de beslissingen van de regering en de daarmee aangepaste richtlijnen, zich in sneltempo opvolgden.
11.29	<u>Kreeg de Taskforce duidelijke instructies omtrent de correcte interpretatie van de besloten maatregelen? Van wie kwamen de instructies?</u> De politiediensten werden geconfronteerd met instructies van verschillende autoriteiten: de minister van Binnenlandse Zaken, de minister-presidenten van de regio's, de gouverneurs, de burgemeesters, de lokale parketten en het college van procureurs-generaal. Deze waren echter soms tegenstrijdig. Zo bijvoorbeeld: • uiteenlopende standpunten ten aanzien van het politieoptreden in geval van lockdown-party's; • ondanks de bepalingen van de COL 6/2020 hebben sommige parketten in de eerste weken het gebruik van onmiddellijke minnelijke schikkingen geweigerd en het gebruik van gewone processen-verbaal aanbevolen;

	• andere parketten bevalen het gebruik van gemeentelijke administratieve sancties aan, nog voordat deze werden "gelegaliseerd" door het KB van 6 april 2020; • sommige burgemeesters hebben mensen aangespoord om alsnog naar hun tweede verblijf te gaan en gezegd niet te zullen controleren, ondanks het verbod dat de provinciegouverneur in dit verband had uitgevaardigd; • sommige grenscontroles werden al ingesteld zonder federale beslissing en andere werden zonder federale goedkeuring afgeschaft; • sommige burgemeesters gingen over tot de verplichting van het dragen van mondkmaskers. • sommige ministers interpreteerden de fysieke ontspanning in de buurt op een verschillende manier. Vooraf de korpschefs van de Lokale Politie kwamen daarbij soms in een moeilijk spagaat tussen de uitvoering van de richtlijnen van hun burgemeester, de gouverneur en de federale overheid. Wat de bestuurlijke overheden betreft, heeft de minister van Binnenlandse Zaken op 15 mei 2020 een schrijven gericht aan de gouverneurs om hen eraan te herinneren dat zij gelast waren te controleren of de lokale besturen de beslissingen genomen door de NVR, vervat in het MB Covid-19, naleefden. De gerechtelijke overheden hebben zich ook georganiseerd door het uitvaardigen van richtlijnen door het college-generaal (COL's, waaronder de COL6 die het handhavingsbeleid bepaalt) waardoor de instructies van de parketten met verloop van tijd ook beter gealigneerd waren met het nationale beleid. In de operationele richtlijnen die de TaskForce uitvaardigde door middel van het 'interventiehandboek Covid' werden geen interpretaties gegeven. Deze waren steeds gebaseerd op het MB en de COL's en hielden dus enkel wat juridisch correct was. Politied medewerkers wisten op die manier na verloop van tijd dat dit de enige en sluitende richtlijnen waren om te weten hoe ze moesten optreden.
11.30	<u>Hoe groot was de beoordelingsruimte van de taskforce zelf?</u> Wat het uitvaardigen van operationele richtlijnen betreft, werd reeds gesteld dat er geen beoordelingsruimte was voor de TaskForce. Deze richtlijnen hielden enkel wat juridisch correct was. Wanneer er interpretatiemoeilijkheden waren, werd er steeds contact opgenomen met het NCCN/ Kabinet Binnenlandse Zaken om duidelijkheid te verkrijgen.

	Inzake de toepassing van de maatregelen op de interne organisatie, had de TaskForce dezelfde beoordelingsruimte om deze toe te passen als iedere andere werkgever in België. Deze werkwijze doet geen afbreuk aan het rechtsbeginsel dat politiediensten handelen onder het gezag van hun respectievelijke politieautoriteiten en in die zin vond de terugkoppeling vanuit de Taskforce naar hen plaats.
11.31	<u>Hoe schat u zelf de impact in van de Taskforce? Is ze in haar opdracht geslaagd volgens u ?</u> De inplaatsstelling van de Taskforce GPI en de bekendmaking van de ministeriële omzendbrief GPI 94 betreffende de richtlijnen inzake de genomen maatregelen ter bestrijding van het virus COVID-19 hebben het geïntegreerde politiebeheer van deze crisis vergemakkelijkt en versterkt. De structuur en werkwijze bleek performant te zijn om een antwoord te bieden aan de verschillende uitdagingen. Beslissingen konden zeer snel en in consensus genomen worden. Deze omzendbrief maakte het mogelijk voor de VCLP om de genomen beslissingen af te dwingen bij de lokale korpschefs. De politie acht het nuttig om deze werkwijze structureel te verankeren door het uitvaardigen van een generieke GPI. (ipv GPI 94/GPI 94 bis)
11.32	<u>De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer uitzonderingsgronden kunnen of moeten worden ingeroepen die zich bevinden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 en dit inroepen in concreto en op pertinente wijze kan worden gemotiveerd. Slechts uitzonderingsgronden die bij wet zijn opgelegd kunnen worden ingeroepen en bovendien geldt dat ze 4 beperkend geïnterpreteerd moeten worden. Toch zijn de richtlijnen van de taskforce GPI niet openbaar. Wat is de reden hiervoor dan ? Zouden deze toch, confidentieel weliswaar, ter beschikking kunnen worden gesteld aan deze commissie?</u> De maatregelen van het ministerieel besluit worden telkens overgenomen in politionele operationele richtlijnen en operatieorders. Deze richtlijnen hebben op zich geen wettelijke kracht en betreffen ook geen interpretatie. De maatregelen worden gewoon onder de vorm van operatieorders vertaald opdat ze gemakkelijker consulteerbaar zijn voor de medewerkers op het terrein. Op die manier vormen zij een belangrijke ondersteuning voor een uniform politieoptreden over het gehele grondgebied. Deze operationele richtlijnen zijn ten allen tijde beschikbaar voor politiemedewerkers op een intern informatieportaal, dat ook mobiel consulteerbaar is. Het openbaar maken van deze operationele richtlijnen zou net zoals in andere gevallen van politionele activiteiten, de veiligheid van politiemensen en de efficiëntie van de politionele tussenkomst ernstig in gedrang kunnen brengen. Zo bevatten deze

	richtlijnen concrete instructies over de interventiemodaliteiten, de vergaring van bewijselementen en de wijze waarop processen-verbaal moeten opgesteld worden. De schade die door de openbaarmaking van de gevraagde informatie aan deze fundamentele belangen zou worden veroorzaakt, weegt niet op tegen het belang van de openbaarmaking van deze informatie. Vanuit deze overwegingen heeft de Taskforce beslist deze operationele politionele richtlijnen niet openbaar te maken.
11.33	<u>Wat is de precieze samenstelling van de Taskforce? Wanneer werd ze opgericht?</u> De Taskforce GPI is samengesteld uit de leden van het directiecomité van de Federale Politie (CG, DGJ, DGA, DGR), de voorzitter en vice-voorzitters van de Vaste Commissie van de Lokale Politie, hun rechtstreekse medewerkers en experts (welzijn, communicatie en HRM) en de directeurs-generaal van het ATS Binnenlandse Zaken en het ATS Justitie. Ze werd in die samenstelling op 16 maart 2020 opgericht. Zie ook vraag 11.26 en 3.2.
11.34	<u>Heeft de Task force een wettelijke basis of werd ze ad hoc opgericht? Zijn er precedentes in het kader van ad hoc crises waar een dergelijke task force werd opgericht?</u> De Taskforce werd op beslissing van het Coördinatiecomité van de Geïntegreerde Politie op 16 maart 2020 opgericht om een uniform en gestandaardiseerd beleid voor de volledige Geïntegreerde Politie uit te werken met betrekking tot de dringende maatregelen die de regering in deze federale fase van de noodplanning uitvaardigde. De ministeriële omzendbrief GPI 94 van 30 maart 2020 betreffende de richtlijnen inzake de genomen maatregelen ter bestrijding van het virus COVID-19 is later gekomen en bekrachtigt het bestaan van deze Taskforce en de geïntegreerde en dwingende reikwijdte van de uitgevaardigde richtlijnen van de Taskforce GPI. Bij zeer grootschalige evenementen die een langdurige voorbereiding en zeer omvangrijke personeelsinzet vereisen van zowel de Lokale als de Federale Politie, wordt er ook met een Taskforce gewerkt. Een voorbeeld hiervan is de "Taskforce Navo-top 2018".
11.35	<u>Wat zijn de precieze taken van de taskforce?</u> De TaskForce GPI werd opgericht met als doel: – de informatie en documentatie over het Covid-19 virus te centraliseren;

- eenvormige en gestandaardiseerde procedures tot stand te brengen inzake het omgaan met het Covid-19 virus binnen de eigen organisatie;
- beschermingsmiddelen ter beschikking te stellen van de personeelsleden;
- met één stem te communiceren over alle genomen maatregelen naar alle personeelsleden;
- een globaal zicht te behouden op de Business Continuity;
- een overzicht te houden op de bijkomende operationele opdrachten die de politie dient uit te voeren;
- duidelijkheid te scheppen in het wettelijk kader waarbinnen de politie haar bijkomende opdrachten kan vervullen.

Concreet takenpakket

1. Overzicht houden over het Businesscontinuitymanagement in het algemeen en specifiek over de opdrachten die als kritiek werden geïdentificeerd:
 - o Iedere directie dient haar kritieke opdrachten te identificeren en over te maken aan het secretariaat van de Taskforce;
 - o Daarnaast dient iedere directie/zone het secretariaat tijdig te informeren bij het mogelijks niet meer kunnen verzekeren van één van haar kritieke opdrachten;
 - o De Taskforce staat in voor een overzicht van de signaleringen en identificeert de mogelijke versterking die geboden kan worden.
2. Overzicht houden op de bijkomende opdrachten die de politie toebedeeld krijgt in het kader van de aanpak van het Covid-19 virus:
 - o Alle aanvragen tot operationele versterking dienen toe te komen via het gebruikelijke kanaal;
 - o De Taskforce wordt door DAO in kennis gesteld van de meest ingrijpende versterkingen en werkt indien nodig een voorstel uit tot prioritisering of manier van aanpak.
3. Uitklaren van het wettelijk kader waarbinnen de politie kan optreden en de haar gevraagde taken kan uitvoeren:
 - o DGR/Legal staat hiertoe ter beschikking en maakt hun adviezen over aan de Taskforce, die dan ook desgevallend gecommuniceerd kunnen worden ten voordele van de Geïntegreerde Politie.
4. Opvolging van de bestelling en verdeling van specifieke beschermings- en logistieke middelen voor de medewerkers tijdens de uitbraak van het Covid-19 virus:
 - o Specifieke noden in kader van logistiek moeten via de reguliere weg doorgegeven worden.
 - o DGR/DRL signaleert stockproblemen tijdig aan de Taskforce met oog op het kunnen prioriteren in de toedeling van de logistieke middelen.

	5. Opvolging van het aantal besmette medewerkers door het Covid-19 virus, dagelijks aangeleverd door het Contact Center 6. Opmaak van een dagelijks opvolgingsrapport. Dit rapport is in functie van de pandemie en de te trekken lessen geëvolueerd, zowel naar vorm, inhoud als frequentie en bevatte volgende informatie: ▪ het aantal besmette medewerkers met het Covid-19 virus; ▪ de diensten die in problemen zijn om hun kritieke opdracht(en) te kunnen volbrengen en waarvoor laterale versterking is vereist; ▪ de vragen tot versterkingsopdrachten; ▪ de belangrijkste te signaleren incidenten; ▪ de nieuw verschenen nota's of (wettelijke) richtlijnen. 7. Identificeren welke communicatie er intern of extern dient te gebeuren en uitwerken van een voorstel daartoe.
11.36	<u>De bevoegde minister gaf aan dat de Taskforce onder meer de handhaving van de coronamaatregelen moest stroomlijnen. Kwam de vraag ook vanop het terrein (lokale politiezones?) Is één en ander volgens u te wijten aan een wettelijke basis via Ministerieel Besluit dat te veel marge liet tot interpretatie?</u> Zie ook antwoorden op vragen 11.7 en 11.28. De Taskforce vertaalde voor de politieman/vrouw op het terrein de maatregelen die uit de MB's, COL's en anderen voortvloeien, in operationele politionele richtlijnen voor de GPI (= Interventiehandboek Covid-19 genoemd). Deze richtlijnen hebben op zich geen wettelijke kracht en betreffen ook geen interpretatie. De maatregelen worden gewoon onder de vorm van operatieorders vertaald opdat ze gemakkelijker consulteerbaar zijn voor de medewerkers op het terrein. Hierin wordt ook gewerkt met voorbeelden. Deze operationele richtlijnen werden voorbereid door de juridische dienst van de Federale Politie. Zij waren tevens de referentiedienst voor personeelsleden van de Geïntegreerde Politie wanneer deze toch vragen hadden over de interpretatie van het ministerieel besluit. Wanneer de juridische dienst zelf niet over het antwoord beschikte, ging zij daarover in overleg met de juristen van het NCCN. In geval van interpretatiekwestie werden deze eerst intern de Taskforce besproken en indien nodig werd het standpunt Taskforce aan de overheden overgemaakt voor validatie.

11.37	<u>Hield het wettelijk kader (maatregelen via Ministerieel Besluit) voldoende rekening met de diversiteit in situaties, bijvoorbeeld met het onderscheid stad/platteland, de specifieke situatie van grensgemeenten, enzovoort?</u> Dit is uiteraard moeilijk te regelen via een ministerieel besluit dat een nationale toepassing kent. Gouverneurs en burgemeesters konden wel bijkomend besluiten nemen die wel rekening hielden met de specifieke situatie binnen hun gebied.
11.38	<u>Werd bij het opstellen van de maatregelen naar uw mening voldoende rekening gehouden met de psychologische context, dwz het belang van het creëren van een draagvlak bij de bevolking? Kreeg u van politiemensen op het terrein indicaties over onvoldoende draagvlak of begrip bij de bevolking?</u> Communicatie (consistent, eenduidig, empathisch...) is van cruciaal belang om draagvlak bij de bevolking te creëren en te behouden. De tegenstrijdige communicaties tussen verschillende overheden en deskundigen/ virologen was met momenten nefast en werd uitgespeeld door de burger tijdens politiecontroles. Zeker bij de eerste golf was er vaak onbegrip (vb wat is het risico op virusoverdracht voor iemand die alleen of met een samenwonende partner of kinderen in de eigen auto zit tijdens een al dan niet essentiële verplaatsing? Of wat is het risico op virusoverdracht door in dezelfde constellatie samen op een bank te zitten?). Dit verbeterde echter tijdens de tweede golf, dan was er meer begrip bij het merendeel van de bevolking en waren het enkelingen die hardleers de naleving van de maatregelen bleven schenden. Jammer genoeg worden er ook nog steeds vaststellingen gedaan van lockdownparty's. Politie kan uiteraard de maatregelen niet voor 100% controleren. Maar het is niet omdat een maatregel niet voor 100% gecontroleerd wordt, dat het een slechte maatregel is. Gedragswijziging afdwingen door handhaving zou enkel het ultieme middel mogen zijn en er moet vooral naar andere middelen gezocht worden om dit te bereiken.
11.39	<u>Is ons wettelijk kader inzake crisisbeheersing opgewassen tegen een crisis van een dergelijke schaal en dimensies? Zo nee, wat dient daar te gebeuren?</u> Het wettelijk kader inzake crisisbeheersing is ruim opgevat en kan zodoend gehanteerd worden voor een zeer breed scala aan noodsituaties. Wel is het zo dat dit kader zich eerder leent voor noodsituaties in de zin van "rampen en onheil" en zich minder goed laat hanteren voor langdurige gezondheids crisissen. Er komen dan andere actoren aan bod dan louter de vijf basisdisciplines, die minder vertrouwd zijn met de structuren en werking van noodplanning. Op die manier is het voor heel wat

	actoren onvoldoende duidelijk wat van hen verwacht wordt. Zeker ook het niveau van de regio's is niet opgenomen in de reguliere crisiswerking en is daar dus bijgevolg ook niet in getraind. Vanuit de getrokken lessen uit deze pandemie zou het goed zijn om naar de toekomst toe de in plaats te stellen structuren bij afkondiging van een federale fase nog beter te omschrijven en de taken wettelijk te verankeren door bijvoorbeeld te voorzien in een gewijzigde versie van het KB van 31 januari 2003.
11.40	<u>Werd u in het kader van COFECO gevraagd om de geleerde lessen in het kader van de COVID-19-crisis op te lijsten?</u> In juli werd de Taskforce GPI door het NCCN verzocht om een vragenlijst in te vullen. Deze vragen handelden in grote mate over de werking van het COFECO en het resultaat hiervan had als bedoeling om de lessons learned van de eerste golf te kunnen meegeven aan de nieuwe bevoegde minister zodra die in plaats zouden gesteld zijn. De Taskforce GPI heeft het eindresultaat hiervan niet gekregen. Ondertussen had de Taskforce GPI zelf ook reeds het initiatief genomen om een evaluatie te maken van de eerste golf, periode 16 maart tot 23 juni. Verschillende elementen werden geëvalueerd door de leden van de TF GPI en werden in een evaluatierapport geclusterd volgens onderstaande thema's: 1. Werking TF GPI 2. Relatie met federale (beslissings)organen 3. Reglementair kader en operationele richtlijnen 4. Uitvoering maatregelen: operationele impact 5. Personeelsmanagement 6. Management van middelen 7. Communicatie Dit evaluatierapport zal eveneens aan de leden van de bijzondere commissie Covid-19 worden bezorgd.
11.41	<u>Ging de informatie-doorstroming via de Taskforce in twee richtingen, dwz naast het stroomlijnen van de handhaving van de wetgeving inzake corona 'top down' ook het 'bottom up' doorgeven van de verzuchtingen van de politiemensen op het terrein inzake de onduidelijkheid over de richtlijnen?</u> Zeer zeker, dankzij de gevarieerde samenstelling van de TaskForce (DGA, DAO, Lokale Politie, ...) was het naast de 'top down' benadering ook mogelijk om 'bottom-up' signalen van personeelsleden op te vangen en te bespreken in de Taskforce.

	Tevens werd DGA/DAO aangewezen als operationeel contactpunt voor de vragen en de klachten over de uitvoering van de controles overeenkomstig het ministerieel besluit. Tot slot vormde de juridische dienst van de Federale Politie voor de leden van de Geïntegreerde Politie ook een aanspreekpunt, maar dan voor meer juridische vragen over de toepassing van het ministerieel besluit. Zij moest daartoe evenwel regelmatig in overleg gaan met de juristen van het NCCN wanneer er interpretatiemoeilijkheden waren. Haar conclusies werden mee ingevoegd in de operationele richtlijnen die aan de medewerkers werden verspreid, alsook verwerkt in voorbeelden om bepaalde verhelderingen te brengen.
11.42	<u>Hoe verliep de samenwerking van de Taskforce met de provinciegouverneurs, de Hoge Ambtenaar van Brussel en de regionale overheden?</u> Er was een vertegenwoordiger van de Taskforce GPI aanwezig in het overleg dat door NCCN georganiseerd werd met de provinciegouverneurs en de Hoge Ambtenaar van Brussel. Op die manier kon vinger aan de pols houden geworden inzake de afspraken met of genomen beslissingen door provinciegouverneurs. Er was geen vertegenwoordiging van de Taskforce GPI op niveau van de regionale overheden. Deze samenwerking verliep moeizamer en de Taskforce probeerde de informatie-uitwisseling met dit niveau via de verbindingsofficieren te laten verlopen, in hoeverre deze aanwezig waren op deze niveaus. (Wel voor Wallonië en Brussel-hoofdstedelijk gewest, niet voor Vlaanderen). De beslissingen op deze verschillende niveaus (lokaal, provinciaal, regionaal en nationaal) werden niet altijd gecoördineerd. Zo kwamen vooral de korpschefs van de Lokale Politie daarbij soms in een moeilijk spagaat tussen de uitvoering van de richtlijnen van hun burgemeester, de gouverneur, de regionale en de federale overheid. Om dit te voorkomen zou het aangewezen zijn dat de federale overheid degene is die tijdens de federale fase zorgt voor de strategie en het juiste kader. De provinciale en gemeentelijke niveaus, voorgezeten door de autoriteiten die het dichtste bij de burger staan, gaan dan vervolgens over tot operationaliseren op maat van de noden en behoeften van hun grondgebied en kunnen verstrengen waar nodig (niet versoepelen).

11.43	<u>De frequente aanpassing van de maatregelen was niet evident om volgen. Zijn de lokale politiezones uitgerust om die snelle opeenvolging van richtlijnen op het terrein te laten respecteren?</u> De zeer korte tijdspannes tussen de beslissingen genomen in de NVR/OCC en meegedeeld tijdens persconferenties, de opmaak en bekendmaking van de opeenvolgende versies van het MB Covid, de opmaak en verspreiding van de FAQ's van het NCCN alsook de aanpassing en interne verspreiding van de operationele richtlijnen door de Geïntegreerde Politie hadden tot gevolg dat de nieuwe bepalingen op het laatste ogenblik, voordat de bepalingen van het MB Covid van kracht zouden worden, werden meegedeeld aan politie-eenheden die gelast waren er op toe te zien dat die bepalingen op het terrein werden nageleefd. Het was vooral tijdens de eerste golf voor de medewerkers een hele opdracht om dit voortdurend te verwerken. Daarna zijn de opeenvolgende veranderingen in frequentie en omvang afgenomen en werd het communicatieproces van deze richtlijnen positief geëvalueerd. Het ter beschikking stellen van een intern informatieportaal Covid-19 werd daarbij als een grote meerwaarde beschouwd. Dit betrof een mobiel te raadplegen site met alle relevante informatie over de crisis (FAQ, PLIF, welzijn, regelgeving, interventiehandboek enz.). De rubriek 'Nieuws van de dag' stelde medewerkers in staat in één opslag te zien wat er die dag veranderd was.
11.44	<u>Werden GAS-boetes of PV's uitgeschreven waar naderhand geen wettelijke basis voor bleek te bestaan? Op welke manier werd dit rechtgezet bij de betrokkenen?</u> De politiediensten kregen via de politionele operationele richtlijnen van de Taskforce GPI de instructie om enkel te verbaliseren bij het voorhanden zijn van een wettelijke bepaling, met name op basis van het op dat moment geldende ministeriële besluit (MB) of een provinciaal/gemeentelijk besluit. De Taskforce GPI heeft geen zicht of hier schendingen op gebeurd zijn. Deze vraag kan vermoedelijk beter aan Justitie gesteld worden, of aan de sanctionerend ambtenaren.
11.45	<u>Hoe evalueert u het besluitvormingsproces inzake het bepalen en het handhaven van de coronamaatregelen ? Was de rol van iedereen duidelijk (Nationaal Crisiscentrum, Cofeco, Celeval, Nationale veiligheidsraad, GEES, gouverneurs, burgemeesters ...)?</u> Zie ook 11.3

	De gebruikte crisisstructuur en het beslissingsproces zijn voor verbetering vatbaar omwille van onderstaande redenen: – De verhouding tussen al deze cellen en ieders mandaat was niet altijd even duidelijk; – Zo ook voor het mandaat van het COFECO. De transparantie inzake de genomen beslissingen ontbrak hierbij soms, deels te wijten aan het politieke karakter ervan waarbij in sommige gevallen IKW's werden gehouden na het COFECO zonder dat de experts of de betrokken diensten hierbij aanwezig waren; – Het beslissingsproces verliep met momenten weinig gecoördineerd (bijv. tegenstrijdige communicaties inzake openstellen grenzen) wat voor vertraging en verwarring zorgde voor de operationele werking op het terrein; – De complexiteit van de structuur werd ook niet vergemakkelijkt door het bestaan van verschillende overheidsniveaus waarbij er op regionaal en lokaal niveau nog beslissingen werden genomen, aanvullend op of in strijd met de beslissingen op het federale niveau.
11.46	<u>Wat zijn de lessen die we naar uw gevoel uit de afhandeling van deze crisis moeten leren?</u> Zie ook 9.4 Deze zitten deels al vervat doorheen de vorige antwoorden, maar kunnen als volgt worden samengevat: <u>Op wetgevend vlak:</u> - De opmaak van juridische teksten die beantwoorden aan de vereisten van duidelijkheid en coherentie zijn absoluut noodzakelijk om ze onbetwistbaar en uniform toe te passen; - Door de in plaats te stellen structuren bij afkondiging van een federale fase nog beter te omschrijven en de taken wettelijk te verankeren door bijvoorbeeld te voorzien in een gewijzigde versie van het KB van 31 januari 2003; - De werking van de Taskforce structureel verankeren door het uitvaardigen van een generieke GPI. <u>Communicatie:</u> - Eenduidige en duidelijke communicatie vanuit de overheid naar de politie op het terrein en de burger; <u>Middelen:</u> - Een doeltreffend beheer door de overheden van de terbeschikkingstelling van de nodige materiële beschermingsmiddelen

Ketengerichte aanpak:

Bovendien verkiest het de voorkeur om de controle op de maatregelen aan te pakken volgens een meer ketengerichte aanpak. De inzet van politie moet het ultieme sluitstuk zijn. Nu werd er al te vaak naar politie gekeken om de controles uit te voeren, hoewel andere partners ook een belangrijke rol kunnen spelen. Er werd ook vaak naar politie gekeken wanneer andere diensten wettelijk niet bevoegd waren of kampten met capaciteitstekorten. Een meer gedegen samenwerking met andere partnerdiensten zoals de inspectiediensten, controleurs van vervoersmaatschappijen of andere, kan echter de aanpak versterken. Daarbij is het ook cruciaal dat het aspect van informatiedeling juridisch wordt voorzien.

12° ROL VAN HET CRISISCENTRUM / 12° RÔLE DU CENTRE DE CRISE

Geen vragen/Pas de questions

13° BELGISCHE RAPPORTAGE GEZONDHEIDSGEGEVENS ECDC / 13° RAPPORTAGE BELGE DONNÉES SANITAIRES ECDC**Geen vragen/Pas de questions**